DIGITIZED
Q23:22
N00
115026

[illegible] பின்புறம் உள்ளதை வாசித்துப் பாருங்கள்

சிவமயம்

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ வேதவியாஸமுனிவர் அருளிய

ஸ்ரீ சிவமஹாபுராணம்.

வாயுஸம்ஹிதை.

[illegible] பாகம். — இருபத்துமூன்றாவது சஞ்சிகை. — இலக்கம் [illegible]

சென்னை கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

[illegible] - இரத்தினவேலுமுதலியார்

[illegible]

[illegible]

218
1-1900
1116
115026
O23·22
N00

ரீட வருணாச்சிரம தர்மங்களை விதிப்படி செய்
ளிலெல்லாம் இவ்வேறுபாடுகள் நிலைதவறாது
யோகாசாரியராகி மாணுக்கர்கள் புடைசூழ வ
லம்பெறச்செய்வோம். நம்மிடத்தில் விசாரணைசெய்
வழிபட்டு அவர் கூறியபடி சிவதருமங்களைச் செய்தவர்
ப யடைந்து மோக்ஷமடைவார்கள். அவ்வாறன்றி அவர்கள்
க் கொள்ளாது வெவ்வேறு மார்க்கங்களைக் கைக்கொள்
யநெறியிற் பிரவேசித்து இம்மை மறுமைப்பயன்களையு மிழ
மடைவார்கள். முத்திகொடுக்கவல்ல உத்தமவழியிற் பிரயத்தன
ச் செல்லாதவர்கள் உத்தமர்களாகமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்
விருந்தும் அறிவீனர்களும், கண்களிருந்துங் குருடர்களும், வாயி
ஊமைகளும், செவியிருந்துஞ் செவிடர்களுமாவார்கள். மோக்ஷப்
மான சிவதருமமானது ஞானம்கிரியைசரியையோகமென நான்கு
ளை யுடையதாய் அநாதியாயிருக்கும். பதி பசு பாசங்களி னிலக்
களை யுணர்தலே ஞானம். தவம் ஜபமுதலியவற்றாற் சாதிக்கத்தக்க
துவாக்களின் சுத்திசெய்தலே கிரியை. வருணாச்சிரமங்கட்குத் தக்க
டத்தலே சரியை. என்னாற் கூறப்பட்டவனையே என்னிடத்
க்தியும் பிறதேவர்களிடத்திற் பக்தியின்மையுமே யோகம். எ
லேயே மனதை நிறுத்திப் பிறவிடங்களிற் செலுத்தாதிருப்ப
று அசுவமேதஞ்செய்த பலனைக்காட்டிலும் உயர்ந்த பலனைக் கொ
ம். விஷய விருப்புடையவர்களுக்கு அது சாத்தியப்படாது. இயம நி
மாதிகளால் இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்து விரக்தனானவனுக்கு எல்லா
பாவங்களையும் விலக்கத்தக்க சித்தப்பிரசாதனரூபமான இந்த யோகங்
கைகூடும். ஞானயோகத்திற்குச் சாதனங்களையுஞ் சொல்லுகின்றேன்.
வைராக்கியத்தால் ஞானமும் ஞானத்தால் யோகமுமுண்டாகவேண்டும்.
அதனை யுணர்ந்தவன் பெரும் பாவியாயிருப்பினும் எல்லாப்பாவங்களி
னின்றும் விடுபடுகிறான். தயை அஹிம்சை ஞானவுணர்வு சத்தியம் களவா
டாமை ஆஸ்திக்யம் சிரத்தை இந்திரியநிக்கிரகம் அத்தியாபனம் அத்தி
யயனம் யஜ்ஞஞ்செய்வித்தல் யஜ்ஞஞ்செய்தல் தியானம் ஈசுவரபாவம்
ஞானசிவத்துவம் இவை யாவுமிருந்தாலன்றி ஞானயோகஞ் சித்திக்கமாட்
டாது. அவ்வாறிருந்தால் அதிசீக்கிரத்தில் ஞானமுண்டாகி, அந்த ஞானத்
தால் யோகசித்தி யுண்டாகும். அவ்வகையஞானி தனது ஞானக்கினியால்
இந்தத் தேகத்தைத் தகிக்கச்செய்து என் அநுக்கிரகத்தாற் கர்மபந்தங்
களை யொழிப்பான். புண்ணியபாவஸ்வரூபமான கர்மமே முக்தி
தடையாயுள்ளது. ஆதலால் யோகவான் தன் யோகத்தாற் புண்
வங்களை விலக்கிக் கர்மங்களிலே பலாபேக்ஷையில்லாமற் கா
மட்டுஞ் செய்கிறான். கர்மங்களை யறவே யொழிக்கப்படாது.
என்னை முதலிற் கர்மயாகத்தாலேயே பூஜைசெய்யவேண்டும்.
ன் ஞானயாகத்தில் விருப்புண்டாகும். பின்னர் யோகத்தை

வண்டும். என்னுடைய உண்மை நிலை
ல் என்னைப் பூசிக்கமாட்டார்கள். நித்தி
ந்திய மனமுடைய ஞானயோகிகளாகி எ
வார்கள். என்னை யாசிரயித்து விரக்தர்களா
சரியா கிரியைகளிலே சிறந்தவர்களென்று சொல்ல

பார்வதி! என் பூஜையானது பாஹ்யபூஜையெ
பூஜையென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுட்புறத்திற் செ
பூஜையைக்காட்டிலும் மனத்திற்செய்யும் ஆப்யந்தரபூஜை
மானது. அது மனவாக்குக்காயங்களால் மூன்றுபேதப்படும்.
ஜபம் கர்மம் தவம் தியானம் ஞானமென்று ஐவகைப்படுமென்
யும்படி என்னைப் பூஜாதிகள் செய்வது பாஹ்யம். அதையே த
திரம் தெரியும்படி செய்வது ஆப்யந்தரமெனப்படும். என்
ஆசக்தியுடைய மனமும், என்னுடைய நாமங்களை யிடைவிடா
நிலையுடையவாக்கும், என்னுடைய சின்னங்களாகிய திரிபுண்டர
ன் கூட என் உபசாரத்தையே செய்யத்தக்க காயமும் ஆ
ம் மூவகைப்படும். யாகாதிகளால் என்னை யாராதிப்பதே
கத் தேகத்தைச் சோஷிக்கும்வண்ணம் சாந்திராயணாதி
செய்தலே தவம். பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபித்தலே ஜபம்.
ஜபித்தலும் ஜபமாம். வேதத்தைமாத்திரமே அத்தியயனஞ்
மாகமாட்டாது. என்னையே தியானித்து வேறொன்றையுஞ் சி
நப்பதே தியானம். என்றுச் சொல்லப்பட்ட சிவாகமங்களை உண
ஞானம். சிவாகமங்களுக்கு வேறான நூல்களை யுணர்வது ஞான
பாஹ்யபூஜையிலாவது ஆப்பியந்தரபூஜையிலாவது ஜந்மாந்தர
யாலுண்டாகும் மனேவிருப்பின்படி ஒன்றையை யாசரிக்கவேண்
ஹ்யத்தைக்காட்டிலும் ஆப்பியந்தரம் நூறுமடங்கு அதிகப்பட்ட
கும். ஆப்பியந்தரபூஜையிற் சிறிதுந் தோஷமுண்டாகாமையினு
கரமாகச் செய்யக்கூடியதாலும் அதுவே சிறந்ததாயிற்று. ஆப்பி
சௌசமே சௌசமன்றிப் பாஹியசௌசம் சௌசமாகமாட்டாது.
பரிசுத்தனாகக் காணப்படினும் அந்தரத்திற் புனிதனல்லாதவன்
னவனே. பாஹ்யபூஜையாயினும் ஆப்பியந்தரபூஜையாயினும் பக்
மாகச் செய்வதே சேவை. பக்தியின்றிச்செய்வது பிறரை வஞ்சிக்
வதன்றி உண்மையிற் சேவையன்று. மானுடர் செய்யும் அன்பினை
மே அவர்களிடத்திலிருந்து யான் பெறுகின்றேன். அந்தப் பக்தி
வாக்குக்காயங்களாற் பிறிதொன்றனை விரும்பாது என்னிடத்தி
செலுத்தியபக்ஷத்தில் யான் அதற்கே மனமகிழ்ந்து அவர்கட்குத்
புரிவேன். பலனைவிரும்புமொருவன் என்னிடத்துப் பக்தி
அதனைப் பெறுமெல்லையும் அல்லது அதில் விரக்தியுண்டாகு
ம், அவனு எக்காலத்தும் ... என்னி ... பக்தி

வகைய பக்தி ஸ்வரூபக்தியாம். பலாபேக்ஷையாற்
மையானே பலன்களைக்கொடுப்பவன். பலாபேக்ஷை
டைய மனம் என்னிடத்திற் பக்தியுக்தமாகப் பொருந்
ர் அவர்களே எனக்குப் பிரீதியைச்செய்யும் பக்தர்கள். அவ
களும் பின்னொருகாலத்திற்பிறர் பலாபேக்ஷையால் தம்மைத்தியானிக்க
தக்கவர்களாவார்கள். பூர்வ ஜனன புண்ணியவிசேஷத்தாற் பலாபலன்களை
விசாரியாமல் என்னிடத்திற் பக்திசெய்பவர்கள் எனக்குப் பிரியதமர்கள்.
என்னுடைய லாபத்தைக்காட்டிலும் அவர்கட்கு வேறே லாபம் ஒன்று
மில்லை. அவர்களுடைய லாபத்தைக்காட்டிலும் எனக்கும் வேறே லாபம்
இல்லை. அவர்கட்கு என்னுடைய அநுக்கிரகத்தால் என்னிடத்தில் நீங்
காத பக்தியுண்டாகிறது. அதற்குப்பலன் உத்கிருஷ்டமான சுகத்தைக்
கொடுக்கும்.

மலைமகளே! ... மாக்களும், என்னிடத்திலன்றிப் பிறரிடத்
மனதைச் செலுத்தாதவர்களுமாகி என்னுடைய ... மத்தையே
டானஞ்செய்யும் பக்தர்களுக்கு எட்டுவகை ... களுள. அவற்
சொல்லுகிறேன்: என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் மிக்க விருப்பும்,
னுடைய பூஜையையும் பக்தபூஜையையும் விரும்பிக் காண்டலும்,
தாமே பூஜைசெய்தலும், எனக்காக உத்தம விரதங்களை யாசரித்து உ
லைச் சோஷிக்கச்செய்தலும், என்னுடைய பிரபாவங்களைச் சிரவணஞ்செ
லும், சிரம் கரம் நேத்திரமுதலியவற்றை யெனக்கே விநியோகித்தலு
னதில் என்னையே ஸ்மரித்தலும், முக்திப்பிரதாயக மென்னிடத்திலே
ண்டென்று நம்பி என்னையே யாசிரயித்தலுமெனப்படும். இவ்விதமா
எண்வகைச் சின்னங்களையுமுடையவன் மிலேச்சனாயிருப்பினும் அவனே
சிரேஷ்டமான பிராமண... அவனே மஹத்தான முநிவரன். அவனே
ஸ்ரீ யுக்தன். அவனே யதி... அவனே பண்டிதன். இவ்விதசின்னங்களையுடை
யவன் நான்கு வேதங்களையுங் கரைகண்டவனைக்காட்டிலும் எனக்கு
பிரியமானவன். தானங்கொடுப்பது அவ்வகையினனுக்கே தகுதியாம். அவ்
வகையினனே உத்தமனான தாதாவுமாவான். என்னைப்போலவே அவ
னும் பிறராற் பூஜிக்கத்தக்கவன். அவ்வகையினனுக்கே ஞானோபதேசஞ்
கொடுக்கத்தகும். பத்திரம் புஷ்பம் பலம் ஜலம் முதலிய எதையாவது
பக்திபூர்வமாக எனக்குக் கொடுத்தவனுக்கு நான் பிரசன்னனாகி அதை
யன்போடு பெறுகின்றேன். அவன் எனக்கு யாவுங் கொடுத்தவனாகிறா
என்னுடைய பக்தர்களுடைய வருணாதர்மத்தைச் சங்கிரகமாகச் சொல்லு
கின்றேன்: திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானம் - அக்கினிகாரியம் - சிவலிங்கார்ச்
சனம் - தானம் - ஈசுவரபாவம் - தயை - சத்தியம் - சந்தோஷம்
திக்கியம் - அஹிம்சை - சிரத்தை - அத்தியாபனம் - அத்...
கம் - வியாக்கியானம் - சிவதரும உணர்ச்சி - பிரமசரியம் - சி
ணம் - தவம் - பொறுமை - சௌசம் - சிகாயஜ்ஞோபவீத

பூதிதாரணம் - உருத்திராக்ஷமணிதல் - நித்தி
வகாலங்களிற் பூஜை - சதுர்த்தசியில் விசேஷபூ
ந்சகவ்விய,பிராசனம் - பிரமகூர்ச்சத்து நீரினால் விசே
ஷேகித்தல்-அந்நீரை யுட்கொள்ளல்-சிரார்த்தான்னம் விக்
ரமமல்லாத அன்னம் ஈசுவர நிவேதனமில்லாத அன்னம் பழஞ்சோ
தலியவற்றை விலக்கல் - கட்குடியாமை - கள்ளின் மணம் பெறாமை
முதலியனவாம். இனி வேதியருக்கு அவசியமான தர்மத்தைச் சொல்லு
கிறேன். பொறுமை - சாந்தி - சந்தோஷம் - சத்தியம் - திருடாமை - பிரம
சரியம் - சிவஞானம் - வைராக்கியம் - பஸ்மதாரணம் - சர்வசங்க நிவி
ருத்தி யென்னும் பத்தும் விசேஷமாம். சந்நியாசிகளும் வானப்பிரஸ்தர்
களும் பகற்காலத்தில் மாத்திரம் பிக்ஷையெடுத்துப் புசிக்கலாகும். இவர்
கள் நிலமிசையே துயின்று இராப்பொழுதில் உணவு கொள்ளாதிருக்க
வேண்டும். பிரமசாரிகளுக்கு அத்தியாபன அத்தியயனங்களே விசேஷ
தர்மங்கள். அவர்கள் இரவிலும் விருப்பமிருந்தாற் புசிக்கலாம். க்ஷத்திரி
யர்கள் அத்தி[illegible]ய்தல்-பிரஜைகளைக்காத்தல்-யுத்தத்திற் சத்
களைக்கொறல் [illegible] துஷ்டத்தனமான பக்ஷி மிருகாதிகளையும் மநுஷர்
சிக்ஷைசெய்தல்-சிவபக்த விசுவாசம்-காலத்தில் ஸ்திரீசம்போகம்
[illegible]ம்-உலகநிலைமையை விசாரித்தறிதல்-அஸ்திர சஸ்திரங்களைத்
தல் - பஸ்மதாரணம் - யாகஞ்செய்தல் இவற்றை என் தர்மங்க
க்கவேண்டும். வைசியன் கோரக்ஷணம்-வாணிபம் - உழவு செய்தல்
பவற்றைத் தர்மங்களா[illegible] அநுசரிக்கவேண்டும். சூத்திரன் மே
மூவர்க்கும் பணிசெய்தல் - என்னுடைய க்ஷேத்திரங்களில்
நனவனங்களை வளர்த்தல் இவை யென்னுடைய தர்மங்களாகும்.
தன் ருதுகாலங்களில் தன்னுடைய [illegible]க்கினியுடன் கூடியிருத்
குதியாகும். சந்நியாசி வானப்பிரஸ்[illegible] பிரமசாரி இவர்கள் மூவ
ம் ஸ்திரீ சாங்கத்தியம் எப்பொழுதுங் கூடாது. ஸ்திரீகளுக்குக்
னைப் பணிசெய்தலேயன்றி வேறே பணியொன்றுமில்லை. கணவன்
மிருந்து உத்திரவு கொடுத்தாலன்றி என்னைப் பூஜைசெய்தலும் அவ
ல்லை. கணவன் கருத்தின்றி என்னைப் பூஜித்தாலும் அந்த ஸ்திரீ
தை யடைவாள். கணவனையிழந்த விதவையானவள் விரதம்-தானம்-
பரிசுத்தம் - நிலமிசை யுறங்கல் - புருஷ சையோகமின்மை-சக்திக்
ஸ்நானம்-சக்தியில்லாவிடின் பஸ்மஸ்நானம் - சாந்தி - மௌனம் -
- என்னைப் பூஜித்தல்-துஷ்டர்களைக் காணாமை - ஒருவேளை பகலி
புசித்தல் - அஷ்டமி சதுர்த்தசி பூர்ணை ஏகாதசி இத்தினங்களில்
ம் முதலியவைகளைக்கொண்டு என்னுடைய க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்க

ர்வதி ! பிராமணர் - க்ஷத்திரியர் - வைசியர் - சூத்திரர் - பிரம
ஸ்தர் - வானப்பிரஸ்தர் - சந்நியாசிகள் - ஸ்திரீகள் முதலான

சிவபெருமானுமாதேவிக்கருளியது.

ர்மத்தைச் சங்கிரகமாகச் சொன்னேனாதலின் என்னை
த் தியானித்துப் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தைப் பிரணவசகிதமா
ண்டியது. வேதாகமங்களிற் கூறியுள்ள சிவதருமங்களினை
பூர்வபுண்ணிய விசேஷத்தால் என்னிடத்தில் விசேஷ பக்தியுடை
வர்களாய் விளங்குஞ் சிவஞானிகள் விலாசார்த்தமாகத் தேகத்திற்கேதுவ
ஸ்திரீ முதலிய விஷய விருப்புடையவர்களாயினும், விரக்தியுடையவர்களா
யினும், தாமரையிலையிலுள்ள நீர் அவ்விலைகளில் ஒட்டாதிருப்பதுபோல,
பாவங்கள் அவரை யடையமாட்டா. பரிசுத்தர்களும் விவேகிகளும் என்
அநுக்கிரகம்பெற்றவர்களுமாகிய அவர்கள் ஆத்மஞான முண்டாயிருத்
தலின் அவர்கட்கு வருணாச்சிரம கருமம் அவசியமில்லை. ஆதலின் அவர்கட்குச்
செய்யத்தக்க கருமங்களுஞ் செய்யத்தகாத கருமங்களுமாக விதி நிஷே
தங்களில்லை. பரிபூரணனான எனக்குக் கோரிக்கை யெப்படியில்லையோ
அப்படியே கிருதகிருத்தியர்களான அவர்கட்கும் அடையத்தக்க ஒன்றிற்
கோரிக்கையில்லை. பிரமாதி தேவர்கட்கும் ஒவ்வொரு பி[illegible]ணிகட்கும் என்
ஆக்ஞையே சிறந்து விளங்கும். என் ஆக்ஞையா[illegible]னிடத்தி
ள [illegible]வது சிவதருமங்களைக் கடைப்பிடித்தவர்கட்குப் பாப
[illegible]யமுண்டாகி [illegible] லோகவாசமுண்டாகும். என் பக்தர்களுடைய லக்ஷ
ணங்கள்: உடல்நடுங்கல் - வியர்வு - கண்ணீர் - கண்டத்திற் சுவரம்பேதி
தல் - பரமானந்தம் முதலியனவாம். இவை யாவும் ஒருவனுக்கிருக்கு
மாயின் அவன் உத்தமன். இரண்டொன்று குறைவாகவிருந்தா
ல் பக்தர்களில் மத்திமன். ஒன்று இரண்டுமாத்திரமிருப்பின் அவன்
அதமன். அக்கினியும் இரும்புஞ் சேர்ந்தகாலத்திற் சாமானிய இரும்பெ
ன்று கருதக்கூடாததுபோல, மேற்கூறியஉத்தம மத்திம அதமர்களாகிய
என் பக்தர்கள் என்னுடைய சாந்நித்தியம் பெற்றிருத்தலின், அவர்களைச்
சாதாரணமான மநுஷ்யரென்று நினைக்கப்படாது. அவர்கள் கரஞ்சிரமுத
லியவற்றுடன் மாநுஷதேகமெடுத்துத் தோன்றிய உருத்திரர்களென்று
நினைக்கத்தக்கவர்கள். அவர்களை மநுஷ்யரென்று நிர்மாணித்தவன் பண்
டிதனல்லன். மூழுமூடன். மேற்சொன்ன மஹாத்துமாக்கள் விஷயத்தில்,
அஜ்ஞானிகள் அபசாரஞ்செய்தால் அவர்களுடைய செல்வம் குலம் ஸ்திரீ
முதலியன நசித்துக்கடைசியில் நரகத்தையடைவார்கள். என்னையே விரு
ம்பிப் பிற தேவர்களைப் பணியாத ஞானிகள் பிரம விஷ்ணுவாதியர் பத
ங்களைத் துரும்பாக மதிக்கிறார்கள். பிரம விஷ்ணு சுரேசர்கள் முதலானோர்
குணவிசிஷ்டர்களாதலின் அவர்களை யாசிரயிப்போர்கள் உயர்பதவியை
யடையார்கள். குணாதீதபதவியை விரும்புவோருக்குப் பிரமாதி பதவி
சாமானியமாகக் காணப்பட்டு விலக்கத்தக்கவையேயாம். விசேஷமு
சொல்லவேண்டுவதில்லை. கீர்த்தியைப்பெற விரும்புவோன் எவ்வ
லாவது என்னிடத்தில் மனதைச் செலுத்துவதே முக்கிய சாத
என்று சிவபெருமான் உமாதேவியாருக் குரைத்தருளினர்.

கிருஷ்ண! பரமாத்மஸ்வரூபனை ஸ்ரீகண்ட பர
னார்த்தமாக ஞானசாரார்த்தத்தை இவ்வகையாகச்
இதுவே எல்லா வேதசாஸ்திரங்களாலு முண்டாகு
கமாம். இதிகாச புராணங்களின் தாற்பரியம் விஸ்தாரம்.
ஆனால் ஞானம் ஞேயம் அநுஷ்டேயம் அதிகாரம் சாதனம் சா
ன்னுமிவற்றின் சங்கிரகமேயாம். ஞானமென்பது குருவாலுபதே
பட்டுணர்ந்துகொள்வது. ஞேயமென்பது பசு பதி பாசமென்பன.
ஷ்டேயமென்பது சிவலிங்கார்ச்சனை முதலியன. பிரம க்ஷத்திரிய
யர்கள் அதிகாரிகள். சாதனமென்பது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர முதலியன.
யமென்பது சிவசமானத்துவம். இந்த ஆறர்த்தங்களையும் நன்றாக
ந்தவனே சர்வஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுவான். முதலிற் பக்தியுடன்
ய லோபமின்றிக் கர்மயாகங்களாற் சிவபெருமானைப் பாஹ்யபூஜை
யவேண்டும். பின்னர் மனதிற் சிவபக்தியுண்டாவதே ஆப்பியந்தர
யெனப்படும். அது பாஹ்யபூஜையைக்காட்டிலும் விசேஷமானது
யபூ பவன் பாஹ்யகர்மஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை. ஞா
த்தால் திருப்தியடைந்த சிவசொரூபிக்குப் பஹிர்பூஜையென
ர்பூஜையென்றும் அவசியமில்லை. ஆதலிற் கிரமமாக பாஹ்யாப
பூஜைகளை விட்டு, ஞானத்தால் ஞேயத்தைக்கண்டு, பின்னர் ஞானத்
ம் பரிகரித்து, சிவத்தினிடத்தில் மனதை ஏகமாகச் செலுத்திய
த்தில் அவன் கர்மத்தா லனுபவிக்கவேண்டிய தொன்றுமில்லை. ஏகாக்
னமடைய விரும்பியவன் பாஹ்யாந்தர கர்மங்களைச் செய்தாலும்
விட்டாலும் எவ்வுபாயத்தாலேனும் சிவத்தினிடத்தில் மனதை
த்தவேண்டும். சிவத்தினிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்திய ப
ர்களுக்கு இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலுஞ் சுகமே யுண்டாகும்
க்ஷர மந்திரோபாசனையாலேயே சித்தர்களாயிருப்பவர்கள் பராப
க்காக அந்தச் சர்வேசனை யாராதித்துப் பொருந்தியிருக்கிறார்கள்
உபமந்யுமுனிவர் கூறினர்.

சிவபெருமான் உமாதேவிக்கருளியது
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பஞ்சாக்ஷரமந்திரபிரபாவமுரைத்த அத்தியாயம்.

இவ்வகையாகக்கூறிய உபமந்யுமுனிவரை நோக்கி, கிருஷ்ணபக
எல்லாவகைப்பட்ட ஞானங்கட்கும் பிறப்பிடமாகிய மஹாருஷியே!
க்ஷரமந்திர மகத்துவத்தை விசாரித்தறிய விருப்பமுள்ளமையின்,
டியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டுமென வினவ, உபமந்ய
சொல்லத்தொடங்கினர். யாதவசிரேஷ்டா! பஞ்சாக்ஷரமந்தி

பிரபாவத்தை ஒருகோடிவருஷங்கள்கழியினும் விஸ்தாரமாகச்சொல்ல
ஒருவருக்கும் இயலாது ஆதலின் அதனைச் சுருக்கிச்சொல்லுகிறேன்
கேட்பாயாக. இந்தப்பஞ்சாக்ஷரமே பிரணவத்துடன்கூடிச் ஷடக்ஷரமா
யிருக்குமென்று வேதசிவாகமங்கள் பிரதிபாதிக்கும். இதுமந்திரங்கட்கெல்
லாஞ்சிறந்த மந்திரராஜமாகும். இது சில எழுத்துக்களாயினும் விசேஷார்த்
தத்தையுடையது; சிவபக்தர்கள் இதனையுச்சரித்தலால் முக்திவீட்டை
யடையச்செய்வது; எல்லாமந்திரங்கட்கும் ஆதி மந்திரமாயுள்ளது; பல
னைச்சந்தேகமின்றிக் கொடுக்கவல்லது. இம்மந்திரமே சிவசொரூபமா
யுள்ளது; அநேகசித்திகளையளிக்கவல்லது; மங்களகரமானது; ஜனங்களின்
சித்தத்திற்கு ரஞ்சகமானது; சுகமாகவுச்சரிக்கத்தக்கது; சர்வஜ்ஞனை
சிவபெருமானும் எல்லாஜீவர்கட்கும் இதமுண்டாகும்படி; ஆல்மரத்தின்
இலை கிளை காய் கனிமுதலியவற்றிற்கெல்லாஞ் சிறுவிதை காரணமாயிருத்
தல்போல, எண்ணிறந்த பொருள்கட்கெல்லாம் இடமாயுள்ள இப்பஞ்சா
க்ஷரமந்திரமுண்டாக்கப்பட்டது. அம்மந்திரத்தில் ஏகாக்ஷத்திரயாதீதனும்
சர்வஜ்ஞனும் சர்வகர்த்தாவும் சர்வவியாபியுமாகிய சிவபெருமான் அந்தப்
கட்கு முன்னுள்ள பிரணவத்தில் விளங்குவன். பஞ்சப்பிர
மங்கள் பஞ்சாக்ஷரங்களிலு முறையே விளங்குவர். ஷடக்ஷரமாகிய இந்த
மஹாமந்திரத்திற் பஞ்சப்பிரமசவரூபமாகவுந் தானாகவுஞ் சிவபெருமான்
வாச்சியவாசகசம்பந்தத்தாற் பிரத்தியக்ஷமாகவும் சுபாவமாகவுமிருக்கின்ற
னென். வாச்சியன் சிவன். வாசகம் மந்திரம். இவ்விரண்டிற்குஞ் சம்பந்தம்
அநாதியாயிருக்கின்றது. சமுசாரமானது அநாதியா யிருப்பதுபோல
அதற்கு மோசகன் [நிவாரணன்] ஆகிய பரமசிவன் அநாதியேயிருக்
கிறான். ஔஷதங்கள் வியாதிக்கு விரோதமாயிருப்பதுபோலவே சிவ
பெருமான் சமுசாரரோகத்திற்கு விரோதியாயிருக்கின்றான். சூரியனில்
லாவிடின் உலகமுழுவதும் இருண்மயமாகி அல்லலுறுமன்றோ? இதுபோல
ஈசுவரன் இல்லாவிடின் உலகமுழுவதும் அஜ்ஞானத்தினால் மயங்கி யழி
யும். ஈசுவரனில்லாவிடின் உலகசிருஷ்டியுண் டாகமாட்டாது. பிரகிருதி புருஷர்
களாற் சிருஷ்டிநடவாதோவெனின், சிருஷ்டியென்பது புத்திமானாற்செய்
யத்தக்கது. பிரகிருதி அசேதனமானது. புருஷன் கிஞ்சிஜ்ஞன். ஆதலின்
சிருஷ்டிநடவாதென்று தெரிந்துகொள்க. கர்மாதர்மங்களும்பந்தமோக்ஷ
விசாரணையுஞ்செய்யச் சர்வேசுரனையன்றி வேறு காரணமில்லை. வைத்திய
னில்லாவிடின் ரோகிகள் இறப்பதுபோல, சர்வேசனில்லாவிடின் உலக
முழுவதும் வருந்தியொழியும். ஆனபடியால், அநாதியும், சர்வஜ்ஞனும்
பரிபூரணசுரூபியும், மங்களகரனும், எல்லாரையும் சமுசாரபந்தத்தினின்று
இரக்ஷிப்பவனும், ஆதிமத்தியாந்தரஹிதனும், விமலனும், சிவாகமங்
லக்ஷியத்தக்கனுமாகிய சிவபெருமான் உளனென்று வேதங்கள்
யிடுந்தன்மை. அவ்வகைய சர்வேசனையறிந்து சொல்லத்தக்க ம
இப்பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம். இப்பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்திற்குப்
னாவான் அந்தப்பரமேசனேயாம். அர்த்தமில்லாது சப்தமில்லை

லாது அர்த்தமில்லையென்னும் அபிதானுபிதேய சம்பந்தத்தால் அம்
திரமே பரசிவன். இதுவே சிவஞானம். இதுவே பரமபதம். இப்பஞ்
சாக்ஷரவாக்கியம் சிவசம்பந்தமான விதிவாக்கியமன்றிச் சிவசம்பந்தமான
த்தவாதவாக்கியமன்று. ஏனெனில், சர்வஜ்ஞனும் சர்வபரிபூரணனுந்
பாவவிமலனுமாகிய ஈசுவரன் உலக அநுக்கிரககாரணமாக, குணதோஷ
டையவஸ்துக்களை அக்குணதோஷங்களுடன் உண்மையாகக் கூறுவ
ன்றி அபத்தமாகக்கூறமாட்டான். ஆனால் இராகத்துவேஷாதிகளையுடை
வர்களே யங்ஙனங்கூறமாட்டுவார்கள். இந்தமந்திரம் சர்வேசனாலேயே
சால்லப்பட்டதாதலின் இதனிடத்தில், சிரத்தைபக்திகளுடன்நடக்கவேண்
டிது. ஆன்மாக்களின் உஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்ட இம்மந்
ரத்தை அசிரத்தைசெய்தவன் நரகத்தையடைவான். சிவபெருமானும்
ந்தர்களாகிய முநீசுவரர்களுக்கே சொல்லப்பட்டு இந்தப்பஞ்சாக்ஷர
ந்திரம் நன்மைதருவதாற் சுபூஷிதமாகும். இராகத்துவேஷாதிகளை
டையவர்களாற் பொய்யர்கள் கேட்கும்படி சொல்லப்பட்ட பிறமந்திர
ள் சமுச்சாரஹேதுவை யுண்டுசெய்தலால் துர்பாஷிதமாகும். பிறமந்தி
ஜெபித்தலாற் பிரயோசனமில்லை. நரகமுண்டாகும். கேட்டமாத்தி
ரத்திலேயே காம குரோதாதிகளை யொழித்துச் [illegible]
க்க மந்திரமெதுவோ அதுவே பரமமங்களமானது. மந்திரங்கள் அநே
ருப்பினும் சாம்பவமூர்த்தியாற் சொல்லப்பட்ட நிர்மலமான இம்ம
ரத்திற்குச் சமானமானமந்திரம் வேறொன்றுமில்லை. வேதவேதாங்
ந்தலியன யாவும் பிரணவபூர்வமான பஞ்சாக்ஷரத்திலேயே விளங்கு
ஆதலின் இதற்கிணையாக ஒரு மந்திரத்தையுஞ் சொல்லப்படாது. ஸப்
கோடி மகா மந்திரங்களையும் அநேக உபமந்திரங்களையுஞ் சுமிப்பதா
ரும் பலனைப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரமொன்றே [illegible] சிவஞான
பிரதிபாதகமான நூல்களும், பிரமவித்யாப் பிரதிபாதகமான நூல்களும்
பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரத்திற்குச் சங்கிரகமான பாஷியங்களாகும். அநேக
மான மந்திர [illegible] வரும் பலன் யாதுமில்லை. எவனுடைய
இதயத்தில் பிரணவசகிதமான பஞ்சாக்ஷரமந்திர மிருக்கின்றதோ அவன்
எல்லாச் சாஸ்திரங்களையுங் கேட்டவன். எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் படித்
தவன். எல்லாவற்றையும் அநுஷ்டித்தவன். சிவாய என்னும் மூன்றெழுத்
துக்கள் எவனுடைய நாவில் எப்பொழுதும் விளங்குமோ அவனுடைய
வாழ்வே உயிர்வாழ்வதாம். நீசனாயினும் அதமனாயினும் மூர்க்கனாயினும்
ண்டிதனாயினும் பஞ்சாக்ஷர நிஷ்டையுடையவனாயின், பாவபஞ்சரத்தி
ன்றும் விடப்படுவான் என்று சிவபெருமான் உலகத்தாருக்கு நன்மை
டாகும்படி பூர்வம் உமாதேவியாருக்குச் சொல்லியருளினர். உமா
ானவள் அவ்வாறு சொல்லிய சர்வேசனைப்பணிந்து, ஸ்வாமீ! கலி
மிக்க பாவமுடையதன்றோ? அக்காலத்து மநுஷர்கள் அஜ்ஞான
மூடைந்து வருணாச்சிரம தர்மங்களை விடுத்துச் சர்வஜாதிகளுஞ்
யாவரும் மந்திராதிகாரிகளாயிருத்தலின், குரு சிஷ்ய கிரம

மில்லாமையின் உன்னுடைய பக்தர்கள் எவ்வாறு முக்தியடைவார்களென்
பதைக் கூறவேண்டுமெனக் கேட்க, சங்கரபகவான் சாற்றலாயினன்.

பார்வதி! என்சம்பந்தமான சிறந்தபஞ்சாக்ஷரவித்தையையாசிர
யித்துப் பக்தியுடன்கூடிக் கலிகாலத்திலிருக்கும் என்பக்தர்கள் முக்தியையே
யடைவார்கள். மனவாக்குக்காயங்களாற் செய்த தோஷங்களால் தூஷிக்
கத்தக்கவர்களும் தயையே சிறிதுமில்லாவர்களும் டாம்பீகர்களுமாகிய
துஷ்டமனமுடைய பாவிகளும் என்னிடத்திற் பக்திமாத்திரம் உடையவர்க
ளாயின் என்னுடைய பஞ்சாக்ஷரவித்தையே அவர்களை எல்லாப்பாவங்
களினின்றும் விலக்குமென்று இப்பூவுலகத்தில் யான்பலமுறை பிரதிக்
ஞைசெய்திருக்கிறேன். பதிதனாயினும் என்பக்தனுகிப் பஞ்சாக்ஷரோ
பாசனைசெய்தபக்ஷத்தில் முக்தனாவான் என்றுகூற, உமாதேவி ஸ்வாமீ!
பதிதன் எப்பொழுதுங் கர்மங்களைச்செய்தற்கு அயோக்கியனன்றோ?
அவ்வகையினன் எவ்வகையகர்மத்தைச் செய்யினும் அதன்பலனை யடை
யாமலே நரகத்திற்கு ஏதுவாவானன்றோ? அவ்வாறிருக்க, பதிதன் இப்பஞ்
சாக்ஷரமந்திரத்தால் எப்படி முக்தனாவான்? என்பதையுங் கூறியருள
வேண்டுமெனக் கேட்க, சிவபெருமான் பெண்ணே! நீ நன்குவினவினை.
அதிரகசியமானது. பதிதன் தன்னைப்புனிதனாகக்கருதி வேதமந்திரங்களால்
என்னைப் பூஜைசெய்வானாயின் தடையின்றி நரகத்தையே யடைவான்.
ஆனாற் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தால் என்னைத் தியானிப்பானாயின் அடைதற்
கரியமோக்ஷத்தையேயடைவான். உதகபக்ஷணமும் வாயுபக்ஷணமுஞ்
செய்துகொண்டு என்னிறந்த விரதங்களைச்செய்து உடலைச்சோஷிக்கச்
செய்து பலமந்திரங்களால் என்னைத் தியானஞ்செய்தாலும் என்னுடைய
சாலோக [illegible] து. இப்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தினாலே ஒருமுறை
என்னைத் தியானஞ்செய்யினும் என்னுடைய லோகத்தையடையச்சந்தேக
மில்லை. ஆதலால் தவம் யாகம் நியமமுதலிய யாவும் பஞ்சாக்ஷரமந்தி
ரோபாசனைக்குக் கோடியமிசத்திலோர் அமிசத்துக்கும் நிகராகாது.
பாசபத்தனாயினும் முக்தனாயினும் எவன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தால் என்
னைப்பூஜிப்பானோ அவனே ஐயமின்றிமுக்தியடைவான். சிவபக்தியுடையவ
னாயினும், சிவபக்தியில்லாதவனாயினும், பதிதனாயினும், மூடனாயினும்,
ஒருமுறை என்னைப்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தாற் பூஜைசெய்தால் அவன்
முக்தனாகிறான். பஞ்சாக்ஷரங்களாலேனும் சடக்ஷரங்களாலேனும் என்
னைப்பக்தியோடு ஜபித்தபக்ஷத்தில் முக்தனாகிறான். குருமுகத்தாலுப
தேசிக்கப்பெற்றாவது உபதேசிக்கப்பெறாதாவது இப்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்
தாலென்னைப் பூஜித்தவன் என்பக்தன். உபதேசம்பெறாதவனைக் கா
ட்டிலும் உபதேசம்பெற்றவன் கோடிபங்கு அதிகன். ஆதலின் என்னுடை
பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைக் குருமுகமாக உபதேசிக்கப்பெற்றுக்கொ
உபாசிக்கவேண்டியது. குருமுகமாக உபதேசிக்கப்பெற்றுப் ப
ரோபாசனைசெய்துகொண்டிருக்கும் பிரமசாரி என்னுடைய சா

டைவான். விசேஷமாகச் சொல்லவேண்டியிருந்தன. என்னுடைய
ர்கள் யாவரும் இம்மந்திரோபாசனைக்கு அதிகாரிகள், அதில் குருப
ம்பெற்றவன் சிரேஷ்டன். இப்பஞ்சாக்ஷர பிரபாவத்தாலே வேத
ங்கள் - வேதங்கள் - மகருஷிகள் - தர்மங்கள் - தேவர்கள் - சமஸ்த
ஜகத்தும் யாவும் சாசுவிதமாக நிலைத்துள்ளன. பிரளயம் சம்பவித்த
த்தில், தாவரஜங்கமங்கள் யாவும் நசிக்கையில் யாவும் பிரகிருதியி
க, அப்பிரகிருதி என்னிடத்தில் லயமடையும். அப்பொழுது யான்
லேயிருப்பேன். எனக்கிரண்டாவதாக ஒருவனுமிரான். அச்சமயத்
வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் வித்தைகள் யாவும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்
த்கும்படி என் சக்தியாற் செய்கின்றேன். அவை என்னுடைய
ால் நாசமடையாதிருக்கும். சிருஷ்டியாரம்பமும் என்னாலேயே
தி புருஷபேதத்தாற் செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது சமுத்திர
நிற் சேஷசயனத்தில் மாயனுகிய நாராயணன் துயில்செய்தனன்.
யடைய நாபியினின்றும் பிறந்த சதுர்முகப்பிரமன் சகாயமில்லாமல்
ாகங்களையும் படைக்கச்சக்தியற்று, மகா தேஜோவான்களான
முனிவர்களைச்சிருஷ்டித்து அவர்கட்குச் சிருஷ்டிசெய்யும் ஆற்றல்
ாகவேண்டுமென்று விரும்புற்று, அவர்களுடன் என்சமீபத்தில்
ஜகதீசா! என்மக்களான இவ்விருஷிகளுக்குச் சிருஷ்டி வல்லப
ாகத் தயைபுரியவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, யான் ஐந்துதிரு
ளுடன் விளங்கி ஐந்து அக்ஷரங்களையுங் கிரமமாகப் பிரமதேவனுக்
க, அப்பிரமதேவனும் ஐந்துமுகங்களால் அவ்வைந்தெழுத்துக்
கிரகித்துக்கொண்டு வாச்சிய வாசக சம்பந்தத்தாற் சர்வேசனை
மோ யானென்றுணர்ந்து, அம்மந்திர விதியை முறையே யுணர்ந்து
டு அதனையநுஷ்டித்துச் சித்திசெய்துகொண்டு தன்புத்திரர்களான
முனிவர்கட்கும் விதிப்படி உபதேசிக்க, அவர்கள் அம்மந்திரத்தி
நயடைந்து, தமது தந்தைகட்டளைப்படி என் ஆராதனையிற் பொரு
டையவர்களாய் மேருகிரியின் சிகரத்திலுள்ள எனக்குப்பிரிய
ம் எப்பொழுதும் என்னுடைய கணங்களாற் காக்கப்பட்டதாகிய
வானென்னுஞ் சிகரத்தையடைந்து, அதனருகில் உலகசிருஷ்டியை
பி ஆயிரந்தேவவருஷங்கள் வாயுபக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு பஞ்
மந்திரஜபத்துடன் உக்கிரமான தவத்தைச் செய்தார்கள். அவர்கள்
த்கு யான் களிகொண்டு பிரத்தியக்ஷமாகி, சிருஷ்டித்தொழில்
யடையும்படி அவ்விருஷிகட்குப் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தின் ருஷி
லம் பீஜம் சக்தி தெய்வதம் நியாசம் ஷடங்கதிக்பந்தம் விதி
முதலியவற்றை யுபதேசஞ்செய்கையில், அவர்கள் அம்மந்திர
யால் அதிக தவசம்பன்னர்களாய், தேவ அசுர மநுஷர்களின்
டியைச்செய்தார்கள்.

சுந்தரி! பரமவித்தையாகிய இப்பஞ்சாக்ஷரமந்திர ஸ்வரூபத்தை

பதத்தை யுச்சரிக்கவேண்டியது. பின்னர் சிவாய என்னும் பதத்தை யுச்சரிக்கவேண்டியது. இவ்வைந்தெழுத்துக்களே சங்கிரகமாகவுள்ள பீஜம். அது முதலில் ஒன்றுலேயே சொல்லப்பட்டது. அது எனக்கே வாச்சகமாயிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாக்ஷரீ புடமிட்டெடுத்த பொன்மயமும் பூரித்துயர்ந்த கொங்கைகளும், நான்குகரங்களும், மூன்றுவிழிகளும், ஜடாமுடியிற் சந்திரதுண்டமும், ஆறு சிரங்களும், கரங்களில் பத்மம் உத்பலம் வரதம் அபயங்களும், சர்வலக்ஷணங்களும், விசேஷ ஆபரணபூஷிதமும், புண்டரீகாசனமும், கரிய சுருண்டமயிர்களும், கொண்டுவிளங்குவதைப் பரஞானிகளே யுணர்வார்கள். இவ்வைந் தெழுத்துக்களும் முறையே * மஞ்சணிறம் கருநிறம் புகைநிறம் பொன்னிறம் செந்நிறங்களாகவிளங்கும். இவ்வைந்தெழுத்துக்களை விந்து நாதங்களுடன் கூட்டியுச்சரிக்கவேண்டும். விந்து அர்த்த சந்திரஸ்வரூபமானது. நாதம் தீபசிகையைப்போன்றது. இரண்டாமெழுத்து பீஜம். நான்காமெழுத்து தீர்க்கபூர்வமானது. ஐந்தாமெழுத்து சக்தி. இம்மந்திரத்திற்கு வாமதேவன் ருஷி பங்க்தி சந்தஸ். தேவதை சிவனுனையான். இவ்வைந்தெழுத்துகளுக்கும் கௌதமன் அத்திரி விசுவாமித்திரன் அங்கிரசு பரத்துவாசன் முறையே ருஷிகள். காயத்திரி அநுஷ்டுப்பு திரிஷ்டுப்பு சந்தஸ் பிருஹதி விராட்டென்று சொல்லப்படும். இந்திரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் குமாரஸ்வாமி இவர்கள் தேவர்கள். இவ்வைந்தெழுத்துக்களும் என் ஐந்துமுகங்களிலேயே பொருந்தியிருக்கும். அவற்றுள் கிழக்குமுகத்தில் நகாரமும் தக்ஷிணத்துள்ளமுகத்தில் மகாரமும் மேற்கிலுள்ளமுகத்தில் சிகாரமும் வடக்கிலுள்ளமுகத்தில் வகாரமும் ஊர்த்துவத்திலுள்ள ஈசானமுகத்தில் யகாரமும்பொருந்தும். அவற்றுள் முதலெழுத்தும் நான்காமெழுத்தும் உதாத்தம். இரண்டாமெழுத்தும் ஐந்தாமெழுத்தும் ஸ்வரிதம். மூன்றாமெழுத்து அநுதாத்தம். இவ்வைந்தெழுத்துக்களும் மங்களகரமாகச் சேவைசெய்யப்பட்டுள்ளன. இதுவேமூலவித்தை. என்ஸ்வரூபமான இவற்றின் பெயர்கள் தெரியத்தக்கன. நகாரம் சிவன், மகாரம் சிகை, சிகாரம் கவசம், வகாரம் நேத்திரம், யகாரம் அஸ்திரம், நமஃ ஸ்வாஹா வஷட் ஹூம் வௌஷட் பட் என்னும் இவை அவற்றினிறுதியிற்கூட அங்கத்துவமடைகின்றன.

பெண்ணே! இப்பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் ஐந்தாவதெழுத்தாகிய யகாரத்தைப் பன்னிரண்டாம் ஸ்வரமாகிய ஐகாரத்துடன் சேர்த்து உச்சரித்தால் [சிவை] உனக்கும்மூலமந்திரமாகும். ஆதலால்இம்மந்திரத்தால் மனோ வாக்குக் காயங்களால் நம்முடைய இருவர் பூஜையையும், ஜப ஹோமங்களையும் ஞானத்தோடும் சிரத்தையோடும் காலத்திலே புத்திபூர்வம் சக்திக்கேற்ப, சம்பத்து முதலியவற்றை மதியாமல், அன்புடன் செய்தல் வேண்டும். ஒருவன் எவ்விடத்திலேனும் எக்காலத்திலேனும் பக்தியு...

* இம்முறையில் மகலாவண...

மைப் பூஜிப்பானாயின் முக்தியையடைவான். என் பக்தர்கட்காகவே சாஸ்திர நியமங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மந்திரத்தைக் கிரகிக்கவேண்டிய முறையைக் கூறுகின்றேன் : குருபதேசமில்லாமலும் கிரியாஹீனமாகவும் சிரத்தையில்லாமலும் குருதக்ஷிணை கொடாமலும் பெற்ற மந்திரத்தை எப்பொழுதும் ஜபித்தாலும் பலனுண்டாகமாட்டாது. குருபதேசம் பெற்றுக் கிரியாபூர்வமாய்ச் சிரத்தையுடன் குருதக்ஷிணை கொடுத்து என் ஸ்வரூபமான மந்திரத்தைப்பெற்று ஜபித்தபக்ஷத்தில் மகா பலன்களைக்கொடுக்கும். ஆசாரியஸ்தானத்திற்கு யோக்கியதையும், வேதவேதாங்க வுணர்ச்சியும் ஜபசீலமும் நற்குணமும் தியானயோகத்தில் விடாத சித்தமுமுடைய உத்தம பிராமணனாகிய குருவின் சந்நிதியை யடைந்து, பக்தியுடன் மனவாக்குக் காயங்களாற் பூசித்துச் சந்தோஷப்படுத்தி ஆசிரிய பக்தி வகிக்கவேண்டும். ஆசாரியனுக்கு [illegible] இரத்தினம் பூமி வீடு பூஷணம் வஸ்திரம் தானியம் தனம் முதலியவற்றைத் தத்தம் சக்திக்கேற்ப வஞ்சனையின்றிக் குருதக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். மந்திர சித்தி யுண்டாகவேண்டுமென்று கருதுபவன் தன்பாலுள்ள பொருளை ஆசாரியனுக்கு மறைக்கக்கூடாது. அவ்வாசிரியனுக்குத் தன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றனையும் ஒப்புவிக்கவேண்டும். இவ்வகையாக ஆசாரியனைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவன் மூலமாக மந்திரத்தையும் ஞானத்தையும் கிரமமாகக் கிரகிக்கவேண்டும். அவ்வாறு களிப்புற்ற குரு[illegible]ன் தன்னை ஒருவருஷகாலம் பணிவிடை செய்து வந்து அகங்கார மொழிந்து பரிசுத்தனாய் உபவாசாதி விரதங்களை யநுஷ்டிக்குஞ் சிஷனை மந்திரபூர்வமாகப் பூர்ணகும்ப ஜலத்தால் ஸ்நானஞ்செய்வித்து, கந்தம் புஷ்பம் ஆடை ஆபரணம் முதலியவற்றால் அலங்காரஞ்செய்வித்து, புண்ணியாஹவாசனஞ் செய்வித்துப் பிராமணபூஜை செய்வித்து, கடற்கரை நதிக்கரை பசுக்கள்தங்குமிடம் சிவாலயம் புண்ணியபூமி தன் வீடு ஆகிய விடங்களில் ஓரிடத்தில், சுபநக்ஷத்திரமும் சுபயோகமும் சுபகரணமுமாகிய நல்ல காலத்தில், ஏகாந்தமாகவிருந்து சந்தோஷித்தத்துடன் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை உதாத்தாதிஸ்வரயுக்தமாக உபதேசித்து, அவனையவ்வகையே கிரமமாக உச்சரிக்க வல்லவனாகச்செய்து, உனக்குச் சுபமுண்டாகுக நீ யாவர்க்கும் பிரியவானாகுகவென் றாசீர்வதித்து, இவ்வகையாக மந்திரத்தைக்கொடுத்து அவன் நடக்கவேண்டிய செயல்களைக்குறித்து ஆக்ஞை செய்யவேண்டியது. இவ்வகையாகக் குருவினால் மந்திரத்தையும் ஆக்ஞையும் அடைந்த சிஷ்ன் நாடோறும் சங்கற்பஞ்செய்து தான் பிழைத்தலுக்குமெல்லையும் ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபஞ்செய்தபக்ஷத்தில், அவ்வயானவன் உத்தமகதியை யடைவான். இம்மந்திரத்தில் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்துக்கு நான்கிலக்ஷ ஜபஞ்செய்துகொண்டு இரவில் மாத்திரம் புசி

* அக்ஷரத்திற்கு நான்கிலக்ஷ ஜபமென்பது-எழுத்துக்கள் ஐந்துக்கும் தனித் [illegible]ன்கிலக்ஷமாக ஜபித்து அவற்றின் முடிவில் அதன் பலனை அந்த அதிதேவதைக் [illegible]யாக தர்ப்பணம் ஹோமமுதலியன முடித்து, இவ்வகையாக இருபதுலக்ஷஞ்

த்துவருபவன் நியமமாகஜபம் [புரஸ்சரணை] செய்தவனெனப்படுவான். புரஸ்சரணை செய்த பின்னரும் ஜபத்தை நிறுத்தாமல் மேலுஞ் செய்து கொண்டு வருபவனுக்குச் சமானமான மந்திரசித்தி யுடையவன் ஒருவனுமிலன். ஸ்நானஞ்செய்து புனிதமானவிடத்தில் ஆசனத்தின்மேரில் வடக்குமுகமாகவாவது கிழக்குமுகமாகவாவது ஏகமனதுடன் உன்னையும் என்னையும் ஆசாரியனையுந் தியானித்து, பஞ்சபூதங்களையும் தஹனபலாவனாதிகளாற் சுத்திசெய்து நியாசங்களைச் செய்து பிராணாயாமமுடித்து ஆசாரியனா லுபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரம் ருஷி சந்தஸ் அதிதேவதை பீஜம் சக்தி முதலியவற்றுடன் ஸ்மரணைசெய்து பஞ்சாக்ஷர ஜபஞ்செய்ய வேண்டியது. மானஸமான ஜபம் உத்தமம். மெல்லெனப் பிறர் கேளா வகையாகச் செய்யும் ஜபம் மத்திமம். யாவர்க்குங் கேட்கும்படி யுயர்த்தி ஜபித்தல் அதமம். மேற்கூறிய மூவகைகள் ஜப பேதத்தா லுண்டாகுமிடத்து உத்தமத்திற்குத் தெய்வம் உருத்திரனும், மத்திமத்திற்கு விஷ்ணுவும், அதமத்திற்குப் பிரமனுமாவர். உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரித ஸ்வரங்களுடன் மந்திராக்ஷரங்களை யுச்சரித்துச் செய்யும் ஜபம் வாசிகம். நாவினை மாத்திரம் அசைத்துப் பிறருணராவண்ணஞ் செய்யும் ஜபம் உபாம்சு. [இரகசியம்] மனதிலேயே தியானரூபமாக ஜபித்தல் மானசிகம். வாசிகமாக ஜபித்தற்கு ஜபித்த அளவே பலன், உபாம்சு ஒன்றுக்கு நூறு வாசிகபலனும், மானசிகம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்வாசிக பலனுமுண்டாகும். [illegible]க்கு நூறு வாசிகத்துக்கு அதிக பலனுண்டாகும். ஆயந்தங்களிற் பிராணாயாமங்களையுடைய ஜபம் ஸகர்ப்பமென்றும், ஆதியந்தங்களிற் பிராணாயாமமில்லாத ஜபம் அகர்ப்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும். பிராணாயாமமானது ரேசக பூரகங்களைச்செய்து நாற்பதுரு ஜபிக்கு மெல்லையும் வாயுபந்தனஞ் செய்தலாம். அசக்தனாயிருப்பவன் நாற்பதுரு ஜபிக்கு மெல்லையும் நிறுத்தக்கூடாமையின் ஐந்துரு மூன்றுரு அல்லது ஒருருவாவது ஜபிக்குமளவுகாலம் வாயுவைப் பந்தித்தலும் பிராணாயாமமெனப்பர். ஸகர்ப்ப அகர்ப்பங்களில் ஸகர்ப்பம் சிறந்தது. ஸகர்ப்பத்தைக்காட்டிலும் ஸத்தியானம் ஆயிரம்பங்கு விசேஷமானது. இவ்வகைய ஜபங்களில் தன் சக்திக்கேற்ப ஓர்வகையான ஜபத்தைச் செய்யவேண்டியது.

பார்வதீ! ஜபஞ்செய்கையில் விரலாற் கணக்கிடுதல் அவ்வளவு பலனையே கொடுக்கும். விரலிரேகையாலளவிடல் எட்டுப்பங்கு அதிகம். * புத்திரஜீவமணியாற் ஜபித்தல் பத்துப்பங்கு அதிகம். சங்கமணியால் ஜபஞ்செய்தல் அதில் நூறுபங்கு அதிகம். பவளத்தால் ஜபித்தல் அதில் ஆயிரம்பங்கு அதிகம். ஸ்படிகமணியால் ஜபித்தல் அதிற் பதினாயிரம் பங்கு அதிகமாம். முத்து மணியாற் ஜபித்தல் அதில் இலக்ஷம் அதிகம். தாமரைமணியால் ஜபித்தல் அதிற்பத்திலக்ஷம்பங்கு அதி

* புத்திரஜீவம் - ஓர் மரத்தின் பெயர்

பொன்னாற்செய்தமணியாற் சபித்தல் அதிற் கோடிபங்கு அதிக பலனுண்
டாம். உருத்திராக்ஷமணியாலாவது தர்ப்பை முடியாலாவது ஜபிக்கும்
பலத்திற்கு அளவு சொல்லமுடியாது. இனி ஜபமாலை முப்பது மணிகள்
கொண்டதாயின் செல்வமுண்டாம். இருபத்தேழுக்குப் புஷ்டியும், இரு
பத்தைந்துக்கு முக்தியும், பதினைந்துக்கு அபிசார மந்திரசித்தியும் உண்
டாம். அங்குஷ்ட [பெரு] விரலால் ஜபித்தால் முக்தியுண்டாகும். தர்ஜ
னி [சுட்டு] விரலால் ஜபித்தாற் சத்துருநாசமுண்டாகும். மத்திம [நடு]
விரலால் ஜபித்தாற் பொருளுண்டாகும். அநாமிகை [மோதிர] விரலால்
ஜபித்தாற் சாந்தியுண்டாகும். கனிஷ்டிகை [சிறு] விரலால் ஜபித்தால்
யாவும் உண்டாகும். பெருவிரலைக்கூட்டாது ஜபித்தால் நிஷ்பலமாம். வீட்
டில் ஜபித்தலைக்காட்டிலும் பசுமந்தை தங்குமிடத்திற் ஜபித்தால்
அதைப்போல நூறுபங்கும், நந்தவனத்திலும் வனத்திலும் ஜபித்தால்
அதில் ஆயிரம்பங்கும், புண்ணியபர்வதங்களில் அதிலும் அயுதமும், நதி
களில் லக்ஷமும், தேவாலயத்திற் கோடியும், நம்முடைய சந்நிதியில் அநந்
தருமாக விசேஷ பலனளிக்கும். சூரியன் சந்திரன் அக்கினி ஆசாரியன்
விளக்கு ஜலம் தேவர் பசு இவற்றின் முன்னர் ஜபித்தல் நலம். கிழக்கு
முகம்பார்த்து ஜபித்தல் வசியமும், தக்ஷிணம் அபிசாரமும், மேற்கு தன
மும், உத்தரம் சாந்தியும் உண்டுசெய்யும். சூரியன் அக்கினி குரு பிராம
ணர் பெரியோர் வரின் அவர் முன்னிலையிலிருந்தன்றி அவர்களை விலகு
விக்கப்படாது. ஜபஞ்செய்கையிற் சிரமிசைத்துகில் [illegible]
வஸ்திரத்தாற் போர்த்தியும், தலைமயிர் விரித்துக்கொண்டும், திகம்பரனாயும்,
பவித்திரமணியாதிருந்தும் ஜபஞ்செய்யப்படாது. வார்த்தையாடிக்கொ
ண்டும், புனிதமில்லாமலும், கோபம் சரக்கம் ஆம்முதல் கொட்டாவிவிடு
தல் உமிழ்தல் முதலியன செய்யாமலும், புலையர் நாய் முதலிய அசுத்தங்
களைப் பாராமலுமே ஜபஞ்செய்யவேண்டும். தும்மல் இருமல் முத
லியன தேகதர்மங்களாலதன் அவ்வுகைய உடற்குற்றங்கள் சம்பவிக்கு
மாயின் மும்முறை ஆசமனியஞ்செய்து என்னையும் உன்னையுந் தியானிக்க
வேண்டும். அல்லது சூரியன் அக்கினி தீபம் இவற்றிலொன்றைப் பார்க்க
வேண்டும். அல்லது பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். ஆசனமில்லாம
லும் சயனித்தும் நடந்தும் நின்றும் கால்நீட்டியும் குக்குடாசனமிட்டும்
வாகனமிவர்ந்தும் கட்டிலிலிருந்தும் மனஞ்சிந்தித்தும் தெரு அசுசி
யானவிடம் இருள் முதலிய இடங்களிலும் மந்திரத்தை ஜபிக்கக்கூடாது.
சக்தியிருக்குமளவும் இந்த நியமங்களைக் கவனிக்கவும். சக்தியில்லாவிடின்
சக்திக்குத்தக்கபடி ஜபிக்கலாம். விசேஷமாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை.
[illegible] வாக்கியஞ் சொல்லுகின்றேன். சதாசாரசம்பன்னனாய், சுத்தமாக
ஜபஞ் செய்பவனுக்கு எல்லா மங்கலங்களுஞ் சித்திக்கும். ஆசா
ரமுதலான தர்மம். ஆசாரமே உத்கிருஷ்டமான தனம். ஆசாரமே
வித்தை. ஆசாரமே உயர்வான கதி. ஆசாரஹீனமான புருஷன்

இகலோகத்தில் நிந்திக்கப்படுவான். பரலோகத்திலும் சுகமடையமாட்
டான். ஆதலால் மந்திரம் ஜபிப்பவன் ஆசாரத்துடனிருக்கவேண்டும்.
எவனுக்கு வேதசாஸ்திரங்களில் எவ்வெக்கருமங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்
ளவோ அவற்றை யாசரிப்பதே சதாசாரம். [illegible] சதாசாரமாகா. சற்
புருஷர்களால் ஆசரிக்கப்படுதலின் சதாசார[illegible]. சதாசாரத்
திற்கு மூலகாரணம் ஆஸ்திக்கியம். ஆஸ்திகனாயிருந்து விதிவலியாற் சதா
சாரானுஷ்டானத்திற்கு இடையூறு சம்பவிக்குமாயின் அவன் தூஷிக்கத்
தக்கவனல்லன். ஆதலின் ஆஸ்திக்கியனாயிருக்கவேண்டும். புண்ணிய
பாவங்களால் இவ்வுலகத்திற் சுகதுக்கங்களுண்டாவதுபோல, பரலோகத்
திலும் சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கவேண்டுமென்னும் நம்பிக்கையுண்டா
யிருத்தலே ஆஸ்திக்கியம்.

பார்வதி! மிக்கரகசியமாகப் போற்றத்தக்க வேறொன்றுஞ்சொல்
லுகிறேன். அது நாஸ்திகர் முதலிய பாவிகளுக்குச் சொல்லக்கூடாதது.
அதென்னெனில், சதாசாரமில்லாதவனாயினும் பதிதனாயினும் சண்டாள
னாயினும் ஒருவனை ரக்ஷிக்கத்தக்கது பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைக்காட்டிலும்
பிறிதொன்றின்று. நடந்துகொண்டிருந்தாலும் நின்றுகொண்டிருந்தா
லும் தன் விருப்பின்படி துஷ்டகாரியங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பினும்
அசுசியாயினும் சுசியாயினும் [illegible] பரிசோதனமின்றி ஆசாரஹீ
[illegible]னாயினும், இம்மந்திரம் குருவால் உபதேசிக்கப்படினும் உப
தேசிக்கப்படாவிடினும் [illegible] ஜபிக்கினும் பெரும்பலனைக் கொடுக்கும்.
எல்லாத்தோஷங்களையு முடையவனாயினும் என்னிடத்திற் பக்தியன்ப
ரான்றுமாத்திரமிருக்குமாயின் அவனுக்குச்சந்தேகமின்றி மந்திரசித்தி
யுண்டாகும். அவ்வகையபக்தனுக்கு லக்கினம் திதி வாரம் நக்ஷத்திரமுதலி
யன நன்றென்றும் தீதென்றும் அவசியமில்லை. அவன் நித்திரைசெய்கை
யிலும் விழித்துக்கொண்டிருப்பவனே யாவான். ஒருவனுக்கும் அவன்
ஒருகாலத்துஞ் சத்துருவாயிருக்கமாட்டான். அவன் சுசித்தனாகவாவது,
சித்தனாகவாவது, சாத்தியனாகவாவது ஆவான். மந்திரசித்தியடைந்த
குருவையடுத்து உபதேசம்பெற்றவன் சுசித்தன். சுசித்தனான குருவை
யடுத்து உபதேசம்பெற்றவன் சித்தன். உபதேசமில்லாது ஜபிப்பவன்
சாத்தியன். என்னிடத்தும் மந்திரத்தினிடத்தும் குருவினிடத்தும் சிரத்தை
பக்திகளுடையவர்கள் இதர மந்திரங்களைவிடுத்துப் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்
தினாலேயே நிர்விக்கினமாக மனதைச் செலுத்தி ஜபிக்கவேண்டும். இதர
மான அநேகமந்திரங்கள் சித்தித்தாலும் இம்மந்திரஞ்சித்திக்கமாட்டாது.
இம்மந்திரமே சித்திக்குமாயின் எல்லாமந்திரங்களுஞ்சித்தியடைந்தனவே
யாம். அநேகதேவர்கள் சுவாதீனர்களாயினும் யான் ஒருவனே சுவா
தீனமாகாதவன். நானே சுவாதீனமாவேனாயின் எல்லாத்தேவர்களும்
சுவாதீனர்களாவார்கள். பிறமந்திரங்கட்குள்ள தோஷங்களிலொன்றும்
இம்மந்திரத்திற்குக்கிடையாது. இம்மந்திரானுஷ்டானத்திற்கு ஜாதி

களுமில்லை. ஆதலின் சண்டாளர் முதலியயாவரும் இதை ஜபிக்கலாம். ஆகலாலேயே இம்மந்திரம் பிரபலமானது. அகண்டமான பலனைக்கொடுப்பதாமென்று உமாதேவிக்குச் சர்வலோகநாயகனாகிய பரமேசுவரன் உலகசுகத்தைக் கருதிக் கூறினனென்று உபமந்யுமுனிவர் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கூறினார். இம்மந்திரத்தைப் பக்தியுடன் ஜபித்தவனுஞ் சொன்னவனுங் கேட்டவனும் எல்லாப்பாவங்களையு மொழிந்து உத்தமமான பதவியை யடைவார்கள்.

பஞ்சாக்ஷர பிரபாவமுரைத்தது

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றுவது

குருதீக்ஷாவிதியுரைத்த அத்தியாயம்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி உபமந்யுமுனிவரை நோக்கிப் பகவானே! தேவரீர் பஞ்சாக்ஷர பிரபாவத்தை நன்றாக அருளிச்செய்தீர்கள். சாக்ஷாத் வேதத்துடன் சமானமான அம்மந்திர விதானத்தையும் உத்தமமான அதின் ஸம்ஸ்காரத்தையுங் கேட்க அவாவுகின்றேன். ஆனால் பூர்வம் மந்திரபிரபாவங் கூறுகையிற் சுருக்கிச் சொல்லியபடியால் அந்த ஸம்ஸ்காரத்தை விரித்துரைக்கவேண்டுமெனக்கேட்க, உபமந்யுமுனிவர் முதலிய..சியுடன் சொல்லலாயினர். கிருஷ்ணா! பாசபந்தங்களையெல்லா மொழித்து உண்மை ஞானத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் உலோகநாயகனாகிய சிவபெருமானாற் சொல்லப்பட்டதுமான ஸம்ஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஈசுவரபூஜையில் மானுடனுக்கு அதிகாரத்தை யுண்டுசெய்தலின் இதற்கு ஸம்ஸ்காரமென்று பெயராயிற்று, ஸம்ஸ்காரத்தாலேயே ஷட்த்வ பரிசோதனமுண்டாகின்றது. விஞ்ஞானத்தைக்கொடுப்பதாலும் பாசபந்தத்தை நசிக்கச்செய்வதாலும் இந்த ஸம்ஸ்காரமே தீக்ஷையென்றுஞ் சொல்லப்படும். [தீ - ஞானத்தைக்கொடுப்பது; க்ஷா - பாசபந்தத்தை நசிக்கச்செய்வது] தீக்ஷையைச் சாம்பவி சாக்தி மாந்திரியென மூவகையாகச் சிவாகமங்களிற் சர்வேசுவரனாற் சொல்லப்பட்டது. ஆசாரியனுடைய பார்வையாலாவது பரிசத்தாலாவது சப்தத்தாலாவது ஒருவனுடைய பாசபந்தங்களொழிந்து அந்தக்ஷணமே ஞானோற்பத்தியுண்டாவதே சாம்பவி தீக்ஷையென்றும் விஞ்ஞானதீக்ஷையென்றும் பெயர்பெறும். அது தீவிரம் தீவிரதரம் என்றிருவகைத்து. அவற்றுள் அப்பொழுதே பாசகத்தைக் கெடுப்பது தீவிரதரம். பிழைத்திருக்கும் ஜீவனுக்குப் பாவத்தை விலக்குவது தீவிரம். ஆசாரியன் தன் யோகமார்க்கத்தாற் சிஷ்யனுடலிற் பிரவேசித்து, தன் ஞானநோக்கத்தால் அவனுடைய மோகத்தை யொழிப்பது சாக்தி தீக்ஷையெனவும் ஞானவதி தீக்ஷையெனவும் பெயர்பெறும். யாகசாலை குண்டமும் மண்டலமுஞ் செய்து ஆசிரியன் கிரியாபூர்வமாகச் செய்

யுந் தீக்ஷை மாந்திரிதீக்ஷையென்றும் கிரியாவதி தீக்ஷையென்றும் பெயர் பெறும். மந்தமதிகளுக்கும் ஞானஹீனர்களுக்கும் இக்கிரியாதீக்ஷையே செய்யத்தகும். சிவதர்மாநுசரணத்திற்சாமர்த்தியத்தை..ரி.. தியையுணர்ந்தே சிஷ்யனைக்கொண்டு உபதேசஞ் செய்யக்கடவன். சக்தியில்லாதவிடத்தில் மந்திர சித்தியும் வித்தையும் சைவர்சாரமும் முத்தியுங் கைகூடமாட்டா. குருவானவன் ஞானத்தாலுங் கிரியைகளாலுஞ் சிஷ்யனைச் சோதித்தே கொள்ளவேண்டியது. ஆராய்ந்தறியாமல் ஒருவனைச் சிஷ்யனாகக்கொண்டு உபதேசித்த குருவானவன் பிரஷ்டனாவான். ஆதலால் எல்லாவகையிலும் பிரயாசப்பட்டுக் குரு தன் சிஷ்யனுடையோனைப் பரிக்ஷை செய்தேதீரவேண்டும். சத்திபாதத்திற்கு அடையாளமாவது சிவதருமங்களை யுபதேசிக்கையிலுணர்ந்துகொண்டு ஆனந்திக்கலேயாம், ஆநந்தம் ஞானம் இவ்விரண்டிற்கு மடையாளங்கள்: மனம் உலக விவகாரங்களை விலகுதலும் உடல் நடுக்கம் மயிர்க்கூச் செறிதல் சுவரபேதம் நேத்திரபேதம் முதலியனவுமாம். இவ்வகையலக்ஷணங்களுடன் கூடிய குருவும் சிஷ்யனும் வாய்க்கவேண்டும். அவ்விதமான குருவின் சம்பந்தத்தையும் சிவாராதனையின் முதலிற் சிஷ்யனைவன் பார்த்துக் கொள்ளக்கடவன். குருவும் சிஷ்யனும் இவ்வகையாய்ச் சமானத்துவமுடையவர்களாயிருக்கையில் குரு சிஷ்யபேதம் ஏதுக்கென்றால், சிஷ்யன் தண்டிக்கத்தக்கவனும் குரு கௌரவமுடையவனு மாவார்கள். குருவே சிவன் சிவனே குரு. குருவும் சிவனும் வித்தியாஸ்வரூபத்தாலேயே விளங்குவதென்பது விவேகிக்கே தெரியும். வித்தைசிவனைப்போன்றே கௌரவமுடையது, குரு வித்தைபோலவே கௌரவமுடையவன். சிவன் குரு வித்தை இம்மூவருக்கும் பூஜை செய்வதாற் சமானமான பலனுண்டாகும். சர்வ தேவதாஸ்வரூபன் சிவபெருமான். சர்வமந்திரங்களுமுணர்ந்தவன் குரு ஆதலின் சர்வ பிரயத்தனங்களாலுங் குருவைப் பூஜைசெய்யவேண்டியது. கீர்த்தியை விரும்புவோர் குருவின் கட்டளையை மனதிலேயுங் குறை கூறப்படாது. குருவின் ஆக்கினையைப் பரிபாலனஞ் செய்பவன் ஞான சம்பத்தை யடைகிறான். நடந்தாலும் நின்றாலும் எழுந்தாலும் இருந்தாலும் சயனித்தாலும் ஒவ்வொரு கருமங்களுக்கும் குருவின் ஆக்கினையாலேயே யாவுஞ்செய்வதாயிருக்கவேண்டும். குருவே தேவன். குருவின் வீடே தேவகிருஹம் ஆதலின் குருவின் வீட்டிலாவது குருவின் எதிரிலாவது இஷ்டப்படி ஆசன முதலியவற்றிலிருக்கப்படாது. பாவிகளின் கூட்டுறவாற் பதிதனாவதுபோல ஆசாரியன் கூட்டுறவால் தர்மவானாகிறான். பொன்னைப் புடமிடுதலால் அதன் மாசுகழிவதுபோல ஆசாரியனுடைய சாந்நித்தியத்தாற் சகலபாவமு மொழியும். நெருப்புக் கருகிலிருக்கும் நெய்யானது உருகுவதுபோல, குரு சமீபத்திலிருக்குஞ் சிஷ்யனுடைய பாவமுங் கரைகின்றது. சுழித்துக்கொண் டெரியுந்தீயானது சருகை பஸ்மஞ் செய்வதுபோலச் சந்தோஷமுடைய குருவானவன் சிஷ்யனை

குருவினிடத்தில் ஒரு பொழுதுங் கோபங் கொள்ளப்படாது. அவ்வாறு கோபங்கொண்டவனுடைய செல்வம் ஆயுள் ஞானம் புண்ணியம் யாகபலம் யோகபலன் முதலியன அழியும். குருவுக்கு விரோதமான வார்த்தைகளை யொருகாலத்துஞ் சொல்லப்படாது. அவ்வாறின்றிச் சொன்னவன் ரௌரவ நரகத்தையடைவான். கீர்த்தியை விரும்புவோன் குருவிஷயத்தில் ஆசாரஹீனமாக நடக்கப்படாது, குருவின்பேரில் தோஷத்தை யாரோபணஞ்செய்தவன் நூறுபங்கு தோஷத்தை யடைவான். குணத்தை யாரோபணஞ்செய்தவன் புண்ணியம் பெறுவான். குருவின் கட்டளையைப் பெற்றுவது பெறாதாவது அவருக்கு நன்மையையே செய்யவேண்டியது. சோர்விலாவது மறைவிலாவது குருகாரியத்தையே யெப்பொழுதுஞ் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்வகையாகக் குருவுக்குப் பிரீதிசெய்து வருபவனே உத்தம சிஷ்யன்; சிவதர்மங்களை யுபதேசிப்பதற்கு அவனே தக்கவன்.

யாதவசிரேஷ்டா! குணவானாகவும் பண்டிதனாகவும் பரமானந்த மநுபவிப்பவனாகவும் பரமானந்தத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்பவனாகவும் தத்துவ வுணர்வுடையவனாகவும் சிவபக்தியுடையவனாகவு முள்ளவனே குரு. அவனே முக்தியைக் கொடுப்பவனன்றிப் பிறர் சமர்த்தரல்லர். சிறந்த பிரமஞானத்திற்குக் காரணமான தத்துவத்தை யுணர்ந்தவனே ஆனந்தத்தைத் தரிசிக்கச் செய்வான். இவ்வகைய குரு சிஷ்யர்களிருவரும் ஒருவரையொருவர் முக்திக்கேற்றுவர். தத்துவ வுணர்வின்றிப் பெயர் மாத்திரம் வகித்த குருவானவன் சொல்லளவாக முக்தியைக் கொ[illegible] ப[illegible]ன்றி உண்மையின் முக்தி கொடுப்பவனல்லன். அக்குருவும் முக்தி யடையமாட்டான்.

சிவதத்துவத்தை யுணர்ந்தவனே பிறரைக் கடைத்தேற்ற வல்லவன், தத்துவ முணராதவனுக்கு ஞானமில்லை. ஞான மின்மையால் ஆத்மஞானமுண்டாகாது. ஆத்ம ஞான மின்மையால் அவன் பசுவே யாவான். அவ்வகைய பசுவால் மற்றொரு பசு கடைத்தேறுமோ? ஒரு பொழுதுங் கடைத்தேறாது. ஆதலின் தத்துவவுணர்வுடையவனைக் குருவாகக்கொள்ளத்தகும். லக்ஷணங்களெல்லா மமைந்திருப்பினும், வேதசாஸ்திர உபாயவிதிகளையெல்லா முணர்ந்திருப்பினும், சிவதத்துவ மறியாதவன் பிரயோசனமில்லாதவன். அபரோக்ஷ ஞானம்வரையிற் புத்தியுடையவனைக் காண்கனுலேயே சிறந்த ஆனந்த முண்டாகும். அவ்வகைய குருவையே புத்திமானான சிஷ்யன் ஆசிரயிக்கவேண்டும். பலகாலம் பணிவிடை செய்து பரீக்ஷித்துப் பின்னர் ஸ்திரமான பக்தியுடன் குருவாகக் கொள்ளவேண்டியது. [illegible]தும் இடைவிடாது ஒருவருஷகாலம் பணிவிடைசெய்துங் குருவை[illegible] அந்தக் குருவை விடுத்து வேறு குரு

கிக்கப்படாது. வேதியனும், வேதவுணர்வும், கல்விவல்லமை நல்லசுபாவம் நல்ல வுருவம் தயை முதலியனவு முடையவனான குருவை யடைந்து திரிகரணங்களாலும் அவர்மனங் களிப்படையும் வகையாகப் பூஜிக்கவேண்டும். அவர் ம[illegible]கிழ்ந்தவுடனே சிஷ்யனுடைய பாவங்களெல்லாம் நசிக்கும். தனம் இரத்தினம் பூமி வீடு மனை பூஷணம் வஸ்திரம் படுக்கை பானபாத்திரம் ஆசனம் முதலியன தன் சக்திக்கேற்ற பக்தியுடன் ஆசிரியனுக்குக் கொடுத்தவன் உயர் கதியையடைவான். குருவே தந்தை தாய் தமயன் தம்பி [illegible] தனம் சுகம் ஸ்வாமி மித்திரன் ஆதலின், எல்லாவற்றையும் ஆசாரியனுக்கே அர்ப்பணஞ் செய்து, பின்னர் தன் ஆன்மாவையும் நிவேதனஞ் செய்து, எப்பொழுதும் அவருடைய சுவாதீனத்திலேயே யிருக்கவேண்டும். குருஸ்வரூபமான சாக்ஷாத் சர்வேசனுக்கு எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்த தேஹி அப்பொழுது தான்சைவனானான். அவனுக்கு மேலே ஜனனங்கிடையாது. ஈச்வரன் உலகத்தில் ஆசாரியரூபமாக ஆன்மாக்களின் பாசத்தை யொழித்து முக்தியைக் கொடுக்கிறானென்று வேதசிவாகமங்களெல்லாம் பிரதிபாதிக்கின்றன. குருதன்சிஷ்யர்களிற் பிராமணனை ஒரு வருஷமும், க்ஷத்திரியனை இரண்டு வருஷங்களும் வைசியனை மூன்று வருஷங்களும் பரிசோதித்து அவர்களில் உயர்ந்தவனை யிழிதொழிலினும் இழிந்தவனை உயர்தொழிலினும் விடுத்துப் பரீக்ஷித்தே தெளியவேண்டும். அஹிம்சை தயை மோக்ஷவிருப்பு கர்வமின்மை புத்தி குரோதமின்மை உண்மை சாந்தம் விநயம் இடசித்தம் சௌசம் சிவபக்தி முதலியவற்றை யுடையவர்களை இவ்வாறு தெளிந்து, அவனைப் பலவாறு அன்புறுத்தியுந் தன்னைப் பிரியாதவனுக்கே சிவதீக்ஷை செய்யத்தகும்.

மாதர்களுக்குச் சிவஸம்ஸ்காரத்திற் சுயேச்சையான அதிகாரமில்லை. சிவபக்தி யுண்டாயிருப்பின் கணவன் கட்டளைபெற்றே சிவபக்தி செய்யலாம். கணவனை யிழந்த விதவையானவள் தன் புத்திரனையும் முதியோரையும் அநுமதிகேட்டு [illegible]ஸ்காரஞ் செய்துகொள்ளலாம். மணவினை செய்துகொள்ளாத கன்னிகைகள் தந்தையர் கட்டளைபெற்றே ஸம்ஸ்காரஞ் செய்துகொள்க. சூத்திரர் பதிதர் முதலியவர்கட்கு ஷடத்துவசுத்திசெய்ய வேண்டியதில்லை. அவர்கள் சிவபக்தியடைந்தாற் குருவின் பாததீர்த்தத்தைக் கொடுத்தே அவர்களுடைய பாவத்தை விலக்கவேண்டும். அநுலோமர்கள் சிவபக்தியடைந்திருந்தால் தாயின் குலத்திற்கேற்றபடி அத்துவசுத்தி முதலானவை செய்யலாம். தந்தை கட்டளைப்படி சிவஸம்ஸ்காரஞ்செய்துகொண்ட கன்னிகையைச் சிவபக்தனுக்கே மணஞ் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஒருவேளை பிறனுக்குக் கொடுக்க நேரிட்டாலும் அவனுக்குஞ் சிவஸம்ஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். அவன் அதைக் கடைபிடிக்காதிருப்பின் அக்கன்னிகை அவனை விலகிச் சிவதருமத்தை அவனுக்கேற்பப் பிறதருமங்களையும் அசரிக்கவேண்டியது. [illegible]

* அநசூயையென்பவள் பெரியோரானுமதியின்றிச் சிவபக்தி செய்து பெருவரங்களையும் அத்திரிமுனிவரையு மடைந்தனள். * நகாரயினியும் சிவபூஜை செய்து பாண்டவர்களைக் கணவர்களாகப்பெற்றனள். சிவபக்தியை யுடையவன் சுதந்திரமாகச் செய்த கருமங்களால் தோ[illegible]யமாட்டான். சிவசம்பந்தமான ஸம்ஸ்காரம் குருவின் சுவாதீனத்திலிருப்பினும் அதிகாரி பேதத்தால் வெவ்வேறாயிருக்கும். குருவின் பார்வை பரிசம் சம்பாஷணை முதலியவற்றாற் சிஷனுக்கு ஞானமுண்டாகும் வகையொன்று. அது மனத்தில் யோகமார்க்கத்தாற் செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரம் இரகசியமானது. குண்ட மண்டப பூர்வமாகச் செய்யப்படுவது கிரியாமார்க்கமான ஸம்ஸ்காரம். அதனையுஞ் சங்கிரகமாகச் சொல்லுகின்றேன்.

*குருதீக்ஷாவிதியுரைத்தது முற்றிற்று.

பதினைன்காவது

சமயதீக்ஷாவிதியுரைத்த அத்தியாயம்.

உபமந்யு முனிவர் கூறுகின்றனர்: கிருஷ்ணா! சிவதீக்ஷாவிதியைச் சொல்லுகின்றேன். குருவானவன் பஞ்சாங்க சுத்தமான தினத்தில், சமுத்திரதீரம் - நதிதீரம் - பசுமந்தையிருக்குமிடம்-பர்வதத்தருகு-தேவாலயம்-வீடுமுதலியவிடத்தில், சமயசமுஸ்காரத்தை முற்படச் செய்யவேண்டியது. அஃதெங்ஙனமெனில், பூமியைக் கந்தவர்ணரசாதிகளாற் பரீக்ஷித்து, சிற்ப சாஸ்திர விதிப்படி மண்டபத்தைச் செய்யவேண்டியது. அம்மண்டபமத்தியில் ஓர் வேதிகை யேற்படுத்தி, அவ்வேதிகையில் குண்டங்கள் எட்டாவது நான்காவது செய்யவேண்டும். ஈசான திக்கிலாவது மேற்குத்திக்கிலாவது வேறே பிரதான குண்டத்தை நியமித்துக்கொண்டு, மண்டபத்தையுங் குண்டங்களையும் விதானம் தூவஜம் புஷ்பமாலிகை †ரங்கவல்லி முதலியவற்றாற் பலவகையாக அலங்கரி[illegible]வேதிகை மத்தியில் ஈசுவராராதனைக்குத்தக்க இரத்தினங்கள் பொன் முதலியவற்றா லலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டலமொன்று செய்யவேண்டும். எளியவனாயின் செம்மண் அரிசிமா முதலியபொடிகளாலாவது மலர்மாலைமுதலியவற்றாலாவது அலங்கரித்துக் கொள்ளவேண்டியது. அம்மண்டலம் ஒரு கஜம் அல்லது இரண்டுகஜ விஸ்தீரணமாய்ச் செம்மையா யாவது வெண்மையா யாவது கமலாகாரமாகவிருக்கவேண்டும். ஒருகஜ விஸ்தாரமாகச்செய்தால் உயர்வும் ஒருகஜமேயிருக்கலாம். அக்கமலத்தின் இடையிலுள்ள கர்ணிகை [மொட்டு] எட்டங்குலமும், சுற்றியிருக்கும் கேசரங்கள் நான்கு அங்குலமுமாக எட்டுத்

* அநசூயை சிவபக்தியில்லாத அத்திரிமுனிவரை விலகிச் சிவபூஜையால் மடைந்தாளென்றும், * திரௌபதி கிருஷ்ணனைப் பூசித்தாளென்றும் வடமொழி கூறுகிறது.

† ரங்கவல்லி - மஞ்சள் குங்குமமுதலிய வர்ணப்பொடிகளாற் சித்திரிக்கும் கோலம்.

தளங்களுடனிருக்கவேண்டும். இரண்டுகஜ விஸ்தீரணமான மண்டல நியமித்தால், கர்ணிகை பதினாறங்குலமும் கேசரங்கள் எவ்வெட்டங்குலமுமாயிருக்கவேண்டும். இவற்றைப் பலவகையாக அலங்கரித்து, மண்டலங்கள் கமலாகாரமாக வேதிகையின் மத்தியிலும் ஈசானதிக்கிலுஞ் செய்யவேண்டும். பின்னும் வேதிகையிலேயே ஒரு மண்டலம் ஒருகஜம் அல்லது அரைகஜ விஸ்தீரணமாகச் செய்யவேண்டியது. நெல் - அரிசி - வெண் கடுகுகள் - மலர்கள் - தர்ப்பை - இவற்றா லலங்கரிக்கப்பட்ட அம்மண்டலத்திற் சிவகும்பத்தை யமைக்கவேண்டும். அந்தச் சிவகும்பம் பொன் வெள்ளி தாமிரம் மண் முதலியவற்றாற் சக்திக்கேற்பச்செய்து அக்கும்பத்தைக் கந்த புஷ்ப அக்ஷதை அறுகு தர்ப்பை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து. மேலே நூல்சுற்றி இடையே கிழிக்காத இரண்டு வஸ்திரங்கள் சுற்றி, அதற்குள் பூரணமாக ஜலம் பெய்து தர்ப்பையாற் செய்யப்பட்ட கூர்ச்சத்தை அதன் முடிமேலே தெரிய உள்வைத்து, பரிமள திரவியங்கள் [illegible], இரத்தினங்கள் முத்தங்கள் பொன் வெள்ளி முதலியவற்றையும் உள்ளிட்டு, அதன்மேலேமூடி மத்தியபாகத்தில் வைக்கவேண்டியது. பானபாத்திரம் சங்கம் சக்கிரம் இவற்றிற்கு நால்சுற்றுமல் மண்டலகமலத்தின் வடக்கிலுள்ள தளத்தில் வைக்கவேண்டியது. [இது உமாதேவிகும்பமாம்] வேறொரு கும்பத்தை யலங்கரித்து மேற்றிசை யிதழில் அஸ்திரதேவனுக்காக வைக்கவேண்டியது. கமலத்தின் ஈசானதளத்தின் கிழக்கே மந்திரகும்பம் வைத்து ஈசுவரனுக்கு மகாபூஜை செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டியது. மேற்கூறிய வகையாக மண்டபஞ் செய்துகொள்ளச் சக்தியில்லாதவன் வேதிகை மண்டலம் அக்னிகுண்டம் இவற்றைமாத்[illegible] செய்து கொள்ளலாம்.

பின்னர், குருவானவன் ச[illegible]தாஷித்தனைச் சங்வமங்களங்களுடன் கூடி நித்தியாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சிவபூஜை முடித்து மண்டலமத்தியிலிருக்குஞ் சிவகும்பத்திற் சிவபெருமானை ஆவாஹனஞ் செய்து, கிழக்குமுகமாகத்திரும்பி, மேனைக்குஞ் சிவபெருமானைப்பூஜிக்க வேண்டியது. யஜ்ஞரக்ஷகனாகிய ஈசுவரனை யிவ்வாறு பூஜித்துத் தியானஞ் செய்து, அதன் பின்னர் மேற்றிசைத் தளத்திலுள்ள அஸ்திர கும்பத்தில் அஸ்திரதேவனை யாவாகனஞ்செய்து பூஜித்து, அதன்பின்னர் ஈசானத்தின் கிழக்கிலுள்ள மந்திரகும்பத்தில் மந்திரத்தை யாவாகனஞ்செய்து, முத்திரைகளைக் காட்டி மந்திரகும்பத்தைப் பூஜித்து, மந்திரயாகத்தைச் செய்யவேண்டியது. பூர்வங்கூறிய சிவகுண்டத்திற் சிவாக்கினியை வளர்த்துத் தேசிகோத்தமன் நெய் முதலியவற்றைப் பெய்து ஓமஞ்செய்யவேண்டும். பிற குண்டங்களில் அவனுடைய சிஷர்களும் பிற வேதியர்களு முறைப்படி ஆசிரியன் செய்யும் ஓமத்திற் கனாப்பங்கேனும் கால்பாகமேனும் ஓமஞ்செய்யவேண்டும். அப்பொழுது சிலவேதியர்கள் வேதமும், சிலர் சிவஸ்தோத்திரங்கள் [illegible]

புவும், நிருத்தம் கீதம் வாத்தியம் முதலியன விளங்கவும், மீண்டும் சிவ
பெருமானைப் பூஜித்து, சபையில் வந்திருக்கும் அந்தணர் பெரியோர் முத
லியவர்களை உருத்திரசுரூபமாகப் பாவித்துப் பூஜித்து, புண்ணியாஹவா
சனஞ் செய்வித்து, மீண்டும் சிவபெருமானைப் பூஜித்து, ஆசிரியன் தன்
மாணாக்கனைக் கடைத்தேறச் செய்யவேண்டுமென்னுங் கருத்துடன்
ஸ்வாமீ! தயாசமுத்திரரான தேவரீர் என் தேகத்திற் பிரவேசித்து இந்த
என் சிஷனைத் தயையுடன் பாவவிமோசனஞ் செய்து காக்கவேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்து, அவ்வாறே செய்கிறேனென்று சிவகடாக்ஷத்தைப்
பெற்று, முன்னாள் உணவை விலக்கியும், நாடோறும் அவிசைப்புசித்தும்
இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்தும், ஸ்நானஞ்செய்தும், நித்தியாநுஷ்டானத்தைப்
பிராதக்காலத்தில் முடித்தும், பிரணவத்தை ஜபித்துக்கொண்டுஞ் சிவத்
தியானத்துடனிருக்குஞ் சிஷனை, மண்டலத்தின் மேற்றுவாரத்திலாவது
தக்ஷிணாதுவாரத்திலாவது தருப்பாசனத்தில் வடக்குநோக்கி [illegible]காரஞ்
செய்து, குருவானவன் கீழ்த்திசைநோக்கி நின்றுகொண்டு, [illegible] சவியஸ்த
மையிருக்குஞ் சிஷன்மேல் ஜலத்தைப் புரோக்ஷித்து, அவன் சிரசில் அஸ்திர
திரையைக்காட்டி, * புஷ்பத்தாலடித்து, புனிதமான பட்டுவஸ்திரத்
தால் அவனுடைய இருவிழிகளையு மறைத்துக்கட்டி, மேல்வாயிலால்
அவனை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் அம்மண்டலத்தைமும்முறை
பிரதக்ஷிணஞ்செய்வித்து, சுவர்ண புஷ்பாஞ்சலியைச் சிவகும்பத்தின் அடி
யிற் சமர்ப்பிக்கச்செய்து, கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாக நமஸ்காரஞ்
செய்வித்து, தான் மூலமந்திரத்தால் அவன் சிரசில் ஜலம் புரோக்ஷித்து,
முற்கூ[illegible]படி அஸ்திரமந்திர முச்சரித்து மலராலடித்து அவனுடைய கண்
ணிற் கட்டிய [illegible]டையை யவிழ்த்துவிடவேண்டும்.

அதன்பின்னர் சிஷனானவன் அம்மண்டலத்திடையிலுள்ள சிவ
பெருமானை நமஸ்கரிக்கவேண்டியது. ஆசிரியன் அப்பொழுது மண்ட
லத்தின் தென்பக்கலில் சிஷனைத்தன் வாமபாகத்தில் தர்ப்பாசனத்திலிருக்
கச்செய்து, சிவபூசைசெய்து மங்களகரமான சிவதேஜோரூபமான சிவ
ஹஸ்தத்தை அவன் சிரமிசை வைத்து, சிவமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொ
ண்டு, அவனுடைய பாவங்களெல்லா மகலும்படி அவனுடலைத் தடவவேண்
டியது. சிஷ்யன் அதன்பின்னர் சிவரூபியான குருவுக்குச் சாஷ்டாங்கமாக
நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது. சிவாக்கினியில் அவி முதலியவற்றைச்
சொரிந்து சிவபிரானைப் பூசைசெய்து மூன்று ஓமங்கள் செய்து, முன்போ
லவே சிஷனை யிடப்புறத்தமர்த்தி, தர்ப்பை முனையால் தன்னுடலைத்தொடு
த்து, † நாடிசந்தானஞ் செய்யவேண்டியது. சிவசாஸ்திரத்திற் கூறிய

* இதனை "நறுமலர் தூவி" எனத் தமிழ் வாயுசங்கிதையும், "புஷ்பக்ஷே
பந்தாட்யா" என வடநூலுங் கூறும்.

† நாடிசந்தானமாவது ஆத்ம சமரசீபாவஞ் செய்யும்பொருட்டு ஆசிரியன்
தனக்கும் தர்ப்பையினாலே சம்பந்தமுண்டாக்கல்.

முறையாகத் தன்னுடைய ஆன்மாவைச் சிஷனுடைய தேகத்திற் புகுத்
திச் சிவமந்திரங்களால் தர்ப்பணஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தினாற் பத்து
ஓமங்கள் செய்து, அங்கதேவதைகளுக்கும் பிரீதியுண்டாக அவரவர்கட்
குரிய மந்திரங்களால் ஓமஞ்செய்து, பிராயச்சித்தங்களுஞ்செய்து, மூலமந்
திரத்தாற் பத்து ஓமங்கள் செய்து, சிவபெருமானைப் பூஜைசெய்து நமஸ்
கரித்துப் பூர்ணாகுதிசெய்துமுடித்து, சிஷன் வைசியனாயின் அவனை க்ஷத்தி
ரியனாகவும், பின்னர் பிராமணனாகவும் பின்னர் உருத்திரனாகவுஞ் செய்ய
வேண்டியது. சிஷன் க்ஷத்திரியனாயின் அவனைப் பிராமணனாக்கிப் பின்
உருத்திரனாக்கவேண்டும். பிராமணனாயின் அவனை உருத்திரனாக்கவேண்
டும். சிவகும்பத்திலுள்ள ஜலத்தினால் அவன் சிரமிசை புரோக்ஷணஞ்
செய்து மலராலடித்து, முன் சிஷனுடலிற் புகுத்திய ஆன்மாவைத் துன்பு
செய்யும் அவனுடைய பாவங்களை யகற்றி, அவனுடைய ஆன்மாவையுந்
தன்னு[illegible] ஆன்மாவையும் வாங்கித் தன்னுடலிற் புகுத்தி, அவனுடைய
ஆன்மாவைப் புனிதமாக்கி, பின்னர் அவனுடைய ஆன்மாவை அவனு
டைய உடலிலே புகுத்தவேண்டும். அந்தச் சிஷனைக் கரத்திற் பிடித்துக்
கொண்டு உருத்திரனாகப்பாவித்துப் புதிதாக உபவீதந்தரித்து மூன்
ஓமங்கள் செய்து பூர்ணாகுதி செய்து தன் இடப்புறத்தில் அவனைத் [illegible]
பாசனத்தில் வடக்குநோக்கிக் கைகட்டிக்கொண்டு சுவஸ்திகாசனமா[illegible]
க்கச்செய்து, தானும் வடக்குநோக்கி உயர்வான தர்ப்பாசனத்திலிருந்து
மங்களவாத்தியங்களொலிக்கவும், மந்திரங்கள்முழங்கவும், பிரதான கும்ப
மாகிய சிவகும்ப முதலாகவுள்ள கும்பங்களில் நிறைந்துள்ள நீரால்
அவனை அபிஷேகிக்கவேண்டும்.

சிஷன் அதன்பின்னர் உடலைத்துடைத்துக்கொண்டு வேறு ஆடை
யாபரணங்களை யணிந்துகொண்டு, திருவெண்ணீறணிந்து ஆசமனஞ்செய்து
அலங்கரித்துக்கொண்டு கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு மண்டபத்திற் பிரவே
சித்து, ஆசிரியனுடைய இடப்புறத்திருந்து சிவபூசைசெய்து காரியாசஞ்
செய்துகொண்டபிறகு, ஆசிரியன் சிவத்தியானத்துடன் திருநீற்றை யெடு
த்து, நீ சிவனாயினையென்று அவனுடலிற்பூசி, சேர்க்ஷண தஹன ப்லாவனங்
களைச்செய்து மாதருகாநியாஸமார்க்கமாகச் சகளீகரணஞ்செய்து அவனு
டைய சிரசின்மேரிற் சிவபெருமானை யாவாஹனஞ்செய்து சிவனைகவே
தியானித்துப் பூஜைசெய்து கையேற்று எதிரே நின்று, எம்பெருமானே!
தேவரீர் எக்காலமும் இவனிடத்தில் இடைவிடாதெழுந்தருளி யிருக்க
வேண்டுமென்று பலமுறை பிரார்த்தித்து, சிவதேஜஸோடு பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்குஞ் சிஷனுடைய வலச்செவியிற் சிவமந்திரத்தை யுபதே
சிக்கவேண்டும். சிஷனும் அப்பொழுது கைகட்டி வாய்பொத்தி அதை
பெற்றுக்கொண்டு அதனை யுணர்ந்துகொண்டு ஆசிரியனைச் சாஷ்டாங்
கப்பணிந்து நிற்கவேண்டும். அப்பொழுது ஆசிரியன் சக்திமந்தி

உணர்த்தி யோகத்தையும் ஆசனத்தையும் போதிக்கவேண்டும். பிறகு குரு கட்டளையாற் சிஷனானவன் சிவாக்கினி குரு இவ்விருவர் சந்நிதியிற் பக்தியாற் குரு தனக்குக் கூறியவற்றையெல்லாஞ் செய்து தீக்ஷாவாக்கியத்தைச் சொல்லவேண்டியது. அஃதென்னெனில், என் பிராணனொழியினும், சிரமிழப்பினும், சிவபூஜை செய்யாமல் யான் புசிக்கமாட்டேன் என்பது. இவ்வாறுகூறி அதுமுதல் தன் புத்தி தனக்குச் சுவாதீனமாகவுள்ளவரையில், சிவபக்தி பூரணனாகச் சிவபூஜையை முறைப்படி செய்யவேண்டியது. இவ்வகையாகக் குரு கடாக்ஷத்தாற் சமயதீக்ஷை செய்யப்பெற்றபின், சிஷனுக்குச் சிவமந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்க உருத்திராக்ஷமும் விபூதியும், சிவவிக்கிரகமும் சிவலிங்கமும் பூஜை ஹோமம் ஜபம் தியானம் இவற்றிற்குச் சாதனமான மந்திரங்களுங் கொடுக்கவேண்டியது. சிஷன் அந்தச் சிவாசாரியனிடம் இவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு சிரமிசை வைத்துக்கொண்டு சிவாலயத்திலாவது திருமடத்திலாவது தன் கிருகத்திலாவது அவற்றைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு சிவபூஜை செய்துவரவேண்டியது. பக்தித்தை புத்தி முதலியவற்றிற்கேற்ப ஆசிரியனாற் கூறப்பட்ட சிவாசாரங்களை மாணாக்கன் தவறாமல், அதுபோல நடந்துகொள்ளவேண்டியது. ஆகமத்தைக் கிரகித்தல் அவற்றை வாசித்தல் சிரவணஞ்செய்தல் இவை ஆசாரியனுடைய கட்டளையின்றிச் செய்யக்கூடாதன. யாவும் ஆசிரியன் கட்டளைப்படியே செய்யத்தகும். சிவசமயதீக்ஷையைச் சங்கிரகமாகச் சொன்னேனென்று உபமந்யுமுனிவர் கூறியருளினர்.

சிவசமயதீக்ஷாவிதியுரைத்தது

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

விசேஷ தீக்ஷாவிதியுரைத்த அத்தியாயம்.

உபமந்யுமுனிவர் சொல்லுகின்றார்: குருவானவன் சிஷனுடைய யோக்கியதையை நன்றாகச் சோதித்து, பந்தநீக்கத்திற்காகச் சடத்துவ சுத்தியைச் செய்யக்கடவன். அத்துவாக்கள் கலை - தத்துவம்-புவனம்-வர்ணம்-பதம்-மந்திரமென அறுவகைத்து. அவையே ஷடத்துவாக்களெனப்படும். அவற்றுள் நிவ்ருத்தி பிரதிஷ்டை வித்யை சாந்தி சாந்தியதீதை என்னும் ஐந்தும் கலாத்துவாக்களாகும். அந்தக் கலாத்துவாவினாலேயே ஐயைந்து வகையாக ஐந்து அத்துவாக்களுமுண்டாகின்றன. அவையெப்படியெனில், சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவம் வரையிலுள்ள *தத்துவங்கள் சுத்தம் அசுத்தம் சுத்தாசுத்தமாய், அவை யாவும் தத்துவாத்துவாகும். ஆதாரமுதல் உன்மனியிறுதியாகவுள்ள அறுபது புவனங்கள் புவனத்துவாவாகும். ஐம்பது உருத்திரர்களின் வடிவாக விளங்கும்

* தத்துவங்கள் இருபத்தைந்தென வடநூலும், முப்பத்தாறெனத் தமிழ்நூலுங்

ஐம்பதெழுத்துக்களும் வர்ணாத்துவாவாகும். அநேக பேதங்களுடன் கூடிய எண்பத்தொருவகைப்பட்ட பதசமூகங்கள் பதாத்துவாவாகும். மந்திரங்களும் உபமந்திரங்களுமாகியவற்றிற்கு அங்கமாகி விளங்கும் மந்திராத்துவாவானது ஐந்து பதங்களாக விளங்கும். அதுவே பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரம். மந்திராத்துவாவில் மந்திரநாயகமாகவுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சத்தகோடி மகாமந்திரங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படாது. ஏனெனில் இப்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தாலேயே அனைவயாவும் நிறைக்கப்படுதலின் அவற்றோடொப்ப நோக்குந் தன்மையுடையதா? எல்லாத்தேவர்கட்கும் ஈசனே யிறைவனானவன்போல, பஞ்சாக்ஷர மூலமந்திரமே எல்லா மந்திரங்கட்குந் தலைமையாயிருக்கும். கலாத்துவாவானது பிற ஐந்தத்துவாக்களையும் நிறையச்செய்யும். ஏனைய ஐந்தும் வியாப்பியங்கள். இவ்விவரத்தை யறியாத ஆசாரியன் தன்மாணவனுக்கு அத்துவசுத்தி செய்வதற்கு அருகனாகமாட்டான். இந்த ஷடத்துவாக்களின் வியாப்பிய வியாபக லக்ஷணங்களை யுணராதவன் பிரயோசனமற்றவனாவான். ஆதலின் இவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து அத்துவசுத்தியைச் செய்யவேண்டியது. அத்துவசோதனைக்காக மேற்கூறிய சமயதீக்ஷாவகையே குண்டமண்டலாதிகள் செய்யவேண்டியது. எப்படியென்றால், பிரதான மண்டலத்தின் கீழ்ப்புறத்தில் இரண்டு அஸ்த பரிமாணமாக மண்டலஞ்செய்து, ஆசிரியன் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியாநுஷ்டானத்தை முடித்து, சிஷனுடன் கூடி முதலாவதான மண்டலத்திற் புகுந்து சமயதீக்ஷையிற் சொல்லியபடியே சிவபூஜையைச் செய்யவேண்டியது. கூஉ-படிகொண்ட ஆடகத்திற்கதிகமான அரிசியாற் பாற்சருவஞ்சமைத்து அதிற் பாதியைச் சிவபிரானுக்குநிவேதித்து மற்றப்பாதியை ஓமத்திற்காக நிறுத்தி, முற்பட்டுச்செய்துள்ள மண்டலத்தில் நானாவித அலங்காரங்களைச்செய்து ஐந்து கலசங்களைப் பஞ்சாக்ஷர மூலமந்திரத்தில் விந்துநாதங்களுடன்கூடிய ஐந்தெழுத்துக்களாகிய நஂ மஂ சிஂ வாஂ யஂ என்பனவற்றால், பஞ்சப்பிரமங்களை யாவாகனஞ்செய்யவேண்டியது. ஈசான கும்பம் நடுவிலும், தற்புருஷ கும்பம் கிழக்கிலும், அகோர கும்பம் தெற்கிலும், வாமதேவ கும்பம் வடக்கிலும், சத்தியோஜாதகும்பம் மேற்கிலுமிருக்கவேண்டும். அக்கலசங்களை ரக்ஷணஞ்செய்து முத்திரைகளைக்காட்டி, கும்பங்களை யபிமந்திரித்து, சிவாக்கினியில் ஓமஞ்செய்ய ஆரம்பித்து, முன்னிறுத்திய பாலன்னத்திற் பாதியை அதிற்பெய்து, மிகுதி அன்னத்தை மாணாக்கன் புசிக்க நிறுத்திவைத்து, தர்ப்பணஞ்செய்து, பூர்ணாகுதியை முடித்து, ஓம் ஹாஂ நமசிவாய பட் ஓம் ஹாஂ நமசிவாய ஸ்வாஹா என்னு மந்திரங்களால் மூன்று ஆகுதிகள் செய்து, பிராமணகன்னிகை நூற்ற முப்புரிநூலைச் சிஷனுடைய குடுமியின் முடிந்து கால்வரையில் தொங்க விடவேண்டும். சாந்திமுத்திரையைக் காட்டி மூலமந்திரத்தால் மூன்று ஓமங்கள் செய்து சாந்திமுத்திரையின் சாந்நித்யஞ், சிஷனுக்குக் கற்ப மலர்மாலையாலவனை இதயத்தில் க்ஷேபணஞ்செய்து சிஷனுடைய

(அவனுடைய சுழுமுனை நாடியை யாவாகித்து) அஸ்திரம் கவசம் இவற்ற
ால் அதை யிரட்சித்து, பின்னர் அந்தச் சூத்திரத்தைச் சுற்றிச் சிஷ்ய
தேகத்தை யாலோசிக்கவேண்டியது. எப்படியென்றால், போகம் போக்
கியம் போக்தாவென்பதை லக்ஷணமாகவுடைய ஜாதி ஆயுர் போகரூப
மான மும்மலங்களையும்; ஆகாயமுதலிய ஐம்பூதங்களின் வடிவாகி விளங்
கும் சாந்தியை முதலாக வுடையாக ஐந்து கலைகளையுங் கருதி, நமோந்த
மாக அந்தச் சூத்திரத்தில் ஆவாகனஞ்செய்து பூஜிக்கவேண்டியது. அப்
படி யல்லாதபக்ஷத்தில், தத்துவத்தை மும்மலங்களடையும் வகையையும்
மும்மலங்களைக் கலைகள் வியாபிக்கும் வகையையுங் கருதி ஓமஞ்செய்து
கலைகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்து சிஷனுடைய குடுமியில் முடிந்த கயிற்றிற்
சிவமந்திரங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு சாந்தியதீதையிலிருப்பதாகத் தியா
னஞ்செய்து, இவ்வகையாகச் சாந்தியதீதைமுதல் நிவிருத்திவரையில் ஒவ்
வொன்றுக்கு முடித்து மூன்று ஓமங்கள் செய்து நான்கு பூதங்கட்கும்
இவ்வாறே செய்யவேண்டும். பிறகு மூன்று ஓமங்கள் செய்து மண்டலத்
சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து, மண்டலத்தின் தென்பக்கலில் தர்ப்
பத்தில் வடதிசை நோக்கி யிருக்கும்படி சிஷனை யமர்த்தி, முன்னி
நிவைத்த சேடமாகிய பாலன்னத்தைச் சிஷன் புசிக்கும்படி கொடுக்க
வேண்டும். சிஷன் தனக்குக் குரு கொடுத்த பாற்சோற்றைச் சிவமந்தி
ரோச்சாரணத்துடன் புசித்து இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து சிவமந்திர
ஞ்செய்யக்கடவன். இவ்வகையாகவே குருவானவன் இரண்டாமண்ட
லத்திலுஞ் செய்து பஞ்சகவ்வியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். சிஷன் அத
னையும் பருகி ஆசமனஞ்செய்து முடித்தபின்னர், குருவானவன் அவனை
க்கொண்டு மற்றொரு மண்டலத்தை யடைந்து பன்னிரண்டங்குல நீளமு
ம் ஒரு சிறுவிரலளவு கனமுமுள்ள ஓர் தந்த காஷ்டத்தைக் கொடுக்க, சிஷன்
அதனைக்கொண்டு கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி யிருந்து பிறரொடு
வார்த்தைசொல்லாது பற்களை விளக்கி, அக்கொம்பினை நீராற் கழுவி யெ
றிந்து, ஆசமனஞ்செய்து சிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்து, குருவின்
கட்டளைபெற்றுச் சிவமண்டலத்திற் கைகட்டிக்கொண்டு பிரவேசித்தபிறகு,
அவன் எறிந்த பற்குச்சின் முனை கிழக்கு வடக்கு மேற்கு நோக்கி விழுந்
திருப்பின் நலமென்று கொள்க. தெற்குநோக்கி விழின் தீதென்று கொ
ண்டு ஆசிரியன் நூறு ஆகுதிகள் செய்து அவனைப் பற்றிக்கொண்டு அவன்
செவியிற் சிவமந்திரமோதவேண்டும்.

அதன்பின்னர் சிவபெருமானுக்குத் தென்பக்கலில் தர்ப்பை
பரப்பி அதன்மேலே புதிய வஸ்திரம் விரித்து அதன்மேல் அச்
சீஷனை அன்றிரவு படுக்கச்செய்து புதியவஸ்திரத்தாலவனை மூடி, அவனைச்
சுற்றித் திருநீற்றால் மூன்றுரேகைகள் வரிந்து, அஸ்திர மந்திர ஜபஞ்செய்த
எள்ளு இவற்றால் அஷ்டதிக்குப்பாலர்களுக்குப் பலியிடவேண்டும்.
துயின்ற சிஷன் தான் கண்ட சொப்பனத்தை ஆசிரியனுக்கு

உரைக்கவேண்டும். பின்னர் பிராதக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய
கர்மங்களை முடித்து ஆசிரியன் கட்டளைபெற்று, கைகட்டிக்கொண்டு மண்
டலத்தருகே வரவேண்டும். ஆசிரியன் வெண்பட்டினாற் சிஷனுடைய கண்
களைக்கட்டி அவன் கையில் மலர்களைக்கொடுத்து அவற்றை மண்டலத்தில்
இடச்சொல்லவேண்டும். அவன் சொரிந்த மலர்கள் எந்தமுகத்தில் விழுந்
தனவோ அந்த முகத்தின் பெயரை அவனுக்கு இடவேண்டும். அங்குள்ள
நிர்மாலியங்களை யப்புறப்படுத்திச் சிவபிரானைப் பூஜைசெய்து சிவாக்கினி
யில் ஓமஞ்செய்யவேண்டியது. சிஷனுக்குத் துஷ்டசொப்பன முண்டா
யிருந்தால் அந்தத்தோஷம் சாந்தியாகு நிமித்தமாக மூலமந்திரத்தால்
நூறு அல்லது ஐம்பது அல்லது இருபத்தைந்து ஆகுதிகள் செய்யவேண்
டியது. அவன் சிகையிற்கட்டிய கயிற்றை முன்போலத் தொங்கவிடுத்து,
நிவிர்த்தி கலையை யாசிரயித்த ஆசாரபூசை முதலாக வாகீசுவரி பூசை
வரையிற் கிரியைகளை ஓமங்களுடன் முடித்து, வாகீசுவரியைப் பணிந்து
நமஸ்கரித்து மண்டலத்திற் சிவபிரானைப் பூசைசெய்து மூன்று ஓமங்கள்
செய்து, சிஷ்யனுடைய சூத்திரதேகத்திற் புஷ்பதாடனமும் மந்திரோதக
புரோக்ஷணமும் செய்து அவனுடைய ஆத்துமாவை வாங்கித் துவாதசா
ந்தத்தில் வைத்துச் சிவமூலமந்திரத்தால் அதை வாங்கிப் பிரவேசமுறை
யாற் குருவானவன் பதினான்கு யோனிகளிலுஞ் சிஷனைப் பிரவேசி
செய்து, பின்வாகீசுவரியினிடத்திற் பிரவேசிக்கச்செய்து, கர்ப்பத்தினி
னும் வெளியே வருவதற்காகச் சிவபூஜையும் சிவநமஸ்காரமுஞ்செய்து
ஓமஞ்செய்து, சிசு வெளிவருஞ்சமயமாகக்கருதி, கர்ப்போற்பத்தியாகிச்
செயல்களைச்செய்வதாகவும் புத்தியடைந்ததாகவும், சுகத்தை யநுபவிப்ப
தாகவும் எல்லா விஷயத்திலும் விருப்புற்றதாகவும் நினைத்து, ஜாதி ஆயுர்
போகமென்னுமிவற்றின் சித்திக்காக மூன்று ஓமங்கள்செய்து தேவனைப்
பிரார்த்திக்கவேண்டும். பின் சிஷனை விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமற்
செய்து ஜாதியாதி பாசத்திரயங்களைச் சேதிக்கவேண்டும். நிவிருத்தி கலை
யாற் கட்டப்பட்ட பாசச்சேதனத்தைச்செய்து சிஷ்யனுடைய ஆத்துமா
பரிசுத்தமானதாக நினைத்துப் பூர்ணாகுதி செய்யவேண்டியது.

முநிவனே! பிரமனைப்பூஜித்து மூன்று ஓமங்கள்செய்து, பிரமதே
வனே! சிவசம்பந்தமான ஸ்தானத்தையடையும் இந்தத் தீக்ஷாபரனை
சிஷனுக்கு நீயொன்றுந் தடைசெய்யப்படாது. இவ்வகையாக மேம்பட்ட
சிவாக்கினையுள்ளது என்று கூறிப் பிரமனைப் பூசித்து விட்டுவிடவேண்டி
யது. மீண்டும் சிவபிரானைப் பூசித்து மூன்று ஆகுதிகள் செய்து நிவி
ருத்தியாற் பரிசுத்தமான சிஷனுடைய ஆத்மாவைச் சூத்திரதேகத்திற்
பிரவேசிக்கச்செய்து மீண்டும் வாகீசுவரியைப் பூசித்து, மூன்று ஓமங்கள்
செய்து சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து வாகீசுவரியை விசர்ஜனஞ்செய்ய
வேண்டியது. பிரதிஷ்டை நிவிருத்திகளை யாவாகனஞ்செய்து பூசித்து
மூன்று ஆகுதிகள் செய்து சிஷனுடைய ஆத்மா யதாஸ்தானத்திலி

மூன்று ஆகுதிகள் செய்து நமஸ்கரித்து அதை விட்டுவிட வேண்டியது.
பிரதிஷ்டையின் வியாத்தியைத் தியானித்துப் பூசைசெய்து மூன்று ஆகுதி
கள் முடித்து, பூர்ணசந்திரன்போல விளங்கும் வாகீசுவரியைப் பூசித்து,
கிரியைகளை முடித்து விஷ்ணுவைப் பூஜைசெய்து அவனுக்குச் சிவாக்கினை
யை புணர்த்தி மூன்று ஆகுதிகள் செய்து விஷ்ணுவை விசர்ஜனஞ் செய்ய
வேண்டியது. பிரதிஷ்டாகலையை வித்தியாகலையுடன் கூட்டி முன்போலக்
கிரியைகளைச்செய்து வித்தியாகலையின் வியாத்தியைப்புணர்ந்து அக்கினி
போலப் பிரகாசிக்கும் வாகீசுவரியைப்பூசித்துத் துதிசெய்து நீலருத்தி
ரனைப் பூஜைசெய்து மலர்களானருச்சித்து அவனுக்குச் சிவாக்கினையை
புணர்த்தி மூன்று ஆகுதிகள்செய்து நீலருத்திரனை விசர்ஜனஞ்செய்ய
வேண்டியது. வித்தியாகலையைச் சாந்திகலையுடன் கூட்டிச் சாந்திகலா
வியாத்தியைத்தியானித்து, சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்குந் திருமேனி
யையுடைய வாகீசுவரியைப்பூஜைசெய்து, பிறகருமங்களை முற்கூறியது
போல முடித்து மகேசுவரனுடைய பாதங்களை மலர்தூவி யர்ச்சித்து அவ
னுக்குச் சிவாக்கினையைபுணர்த்தி மூன்று ஆகுதிகள்செய்து மகேசுவரனை
ஜனஞ்செய்யவேண்டியது. சாந்திகலையையும் சாந்தியதீதகலையையுங்
அதீதசாந்திகலா வியாத்தியை மனதிற்றியானித்து ஆகாயநிறமா
பொருந்திய வாகீசுவரியைப் பூசைசெய்து முற்கூறியதுபோலப் பிற
மங்களையு முடித்து, சதாசிவனைப் பூஜைசெய்து சிவாக்கினையைக் கூடி
மூன்று ஆகுதிகள்செய்து சதாசிவனை விசர்ஜனஞ் செய்யவேண்டியது.
கருமங்களையும் முறைப்படிசெய்து மலர்களானருச்சித்துச் சாஷ்டாங்க
மாகப் பணிந்து வாகீசுவரியையும் விசர்ஜனஞ்செய்து, கும்பஜலத்தை
ஷனுடைய சிரசின்மேலிற் புரோக்ஷித்து, உயர்ந்துள்ள சாந்தியதீதையை
வியாபரித்துநிற்குஞ் சத்தி தத்துவத்தில் அம்மாணுக்கள் ஒடுங்கினதாக
நினைக்கவேண்டும்.

அத்துவாக்களுக்கெல்லாம் மேம்பட்டு இருளொழித்துப் பிரகா
சிக்குஞ் சூரியர் கோடியருதயமானாற்போல விளங்குஞ் சிவசக்தியைத்
தியானஞ்செய்து சுத்த ஸ்படிகமயமாக விளங்குஞ் சீஷனுடைய ஆத்மா
வை அந்தச் சத்திபதத்திற்கு மேம்பட்டுச் சென்றதென்று பாவித்து,
முன் அவன்குடுமியிற் கட்டியுள்ள கயிற்றைக் குடுமியுடன் சூரியாலறுத்
துப் பசுவின்சாணத்தில்வைத்து ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சிவாக்கினி
யில்வைத்துச்சுட்டு, முன்வாங்கிய சீஷனுடைய ஆன்மாவை அவனுடலிற்
சேர்த்தி, அவன் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தபிறகு மண்டலத்தைப் பிரதக்ஷிண
நமஸ்காரங்கள் செய்வித்து, தானும் சிவபெருமானைப்பணிந்து, சுவாமீ!
நானுஞ்செய்த மந்திரம் ஓமம் ஜபமுதலியவற்றில் என்னையறியாமற்
குற்றங்கள் நேர்ந்திருப்பினும் அவற்றை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று
வேண்டி மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து ஓமஞ்செய்து நூறு ஆகுதிகள்கொடுத்து, சிவபெருமா

னைக் கைகட்டிநின்று, சங்கரா! இவனுக்கு அத்துவசுத்தி செய்தேன். இவ
னை உன்திருவடியில் வசிக்கும்படி அருள்புரிகவென்று பிரார்த்தித்து, அவ
னுடலில் நாடிசந்தானஞ்செய்து ஓமஞ்செய்து பூதசுத்தியை விதிப்படி
செய்யவேண்டும். பூதாதிபதிகளைப் பூதங்களுடன் அவற்றின் பிணிப்
பொழியப் புறத்தே செலுத்தி, சீஷனுடைய ஆன்மாவைச் சிவபெருமா
னிடத்திற் செலுத்தி, அவனுடம்பைச் சோஷண தஹன பிலாவனங்கள்
செய்து, சிவபெருமானிடத்துவைத்த அவனுடைய ஆத்துமாவைவாங்கி
அவனுடைய தேகத்திற் பிரவேசிக்கச்செய்யவேண்டும். அவ்வாறு ஆன்
மாவை அவனுடலிற் பிரவேசிக்கச்செய்த பிறகு அவனைச் சுத்தவித்துவா
வின் சொருபமாகக்கருதி, சாந்தியதீதகலையைச் சிரசிலும், சாந்திகலையை
முகத்திலும், வித்தியாகலையைக் கழுத்திலிருந்து உந்திவரையிலும், பிர
திஷ்டாகலையை உந்தியினின்று முழங்கால்வரையிலும், நிவ்ருத்திகலையை
முழங்காலினின்று பாதம் வரையிலும் நியாசஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தால்
சங்கிரியாசஞ் செய்யவேண்டும்.

அவ்வாறு செய்தபின்னர், சீஷனைச் சிவனாகக்கருதி அவனுடைய
ஞானமயமான இதய கமலத்தின் கர்ணிகையில் உமாமகேசுவரனை மல
ரானருச்சித்து, இவனிடத்தினின்றுபிரியாது எழுந்தருளியிருக்கவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்து, பிறகு அணிமாதிகுணங்களை அவனுக்குக் கொடு
த்து, ஒவ்வொருகுணங்களுக்கும் மும்மூன்று ஆகுதிகள் செய்யவேண்டு
ம். பின்னர் சர்வஞ்ஞும் நித்தியதிருப்தி அநாதியறிவு குறைவிலாற்றல்
தன்வயமாதல் எல்லையில்லாத ஆற்றல் ஆகிய விவற்றை யவனுக்குக்
கொடுக்கவேண்டும். சத்தியோஜாதமுதலிய ஐந்து குடங்களில் நிறைநிரப்
பிச் சிவபெருமானைப் பூஜைசெய்து பிரணவபூர்வமாகச் சக்திமந்திரஞ் சிவ
மந்திரம் இவற்றைஜபித்து ருஷி சந்தசு தெய்வம் கடவுள் தன்மை உருவம்
ஆவரணம் இவற்றுடன் சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து ஆசனங்களினியற்
கையை நன்றாகவுணர்த்திச் சிவபெருமானை யிருவருமாகப் பூசைசெய்து,
அடியேன்செய்த கருமங்களையெல்லாம் அங்கீகரித்துக்கொள்க வென்று
பிரார்த்திக்கச்செய்து தானும் சீஷனுடன் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து
சிவாக்கினியையும் சிவபெருமானையும் மண்டலத்தினின்று விசர்ஜனஞ்
செய்ய வேண்டியது. அப்பொழுது சீஷன் ஆசிரியனைச் சாஷ்டாங்கமாக
நமஸ்கரித்து என்பிறவிகளெல்லாம் புனிதமாகுக. இனிப் பிறவியொழிக.
எனக்குச் சிவகடாக்ஷம் உண்டாகுகவென்று பிரார்த்தித்துச் சிவபெருமா
னைப் பணிந்து தன்கருமங்களைச் செய்யவேண்டியது. தன் பாசபந்தங்களை
யொழித்த ஆசிரியனுக்குப் பொன் பொருள் ஆடை முதலியவற்றைக்
குறைவின்றித் தன் சக்திக்கேற்பக் கொடுக்கவேண்டியது என்று உப
மந்யுமுனிவர் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கூறினர்.

விசேஷதீக்ஷாவிதியுரைத்தது

முற்றிற்று.

பதினாறாவது

ஸாதக தீக்ஷாவிதியுரைத்த அத்தியாயம்.

உபமந்யு முனிவர் சொல்லுகின்றார்: கிருஷ்ணா! ஸாதக தீக்ஷா
யைச் சொல்லுகின்றேன். மந்திர மஹாத்மியத்தைக் கூறியவிடத்து
தகதீக்ஷா விவரணஞ் சொல்ல ஆரம்பித்து முடித்திலேன். அதனை யிப்
பொழுது கேட்பாயாக. முன்போற் குண்டமண்டலங்களைச் செய்து பூரண
கும்பம் வைத்து மண்டலத்தினடுவே சிவபிரானைப் பூசைசெய்து ஓமமுடி
த்து, சிஷ்யனை மண்டலத்தின் சமீபத்திற் கொண்டுவந்து மீண்டும் நூறு
ஓமஞ்செய்து பத்துத் தர்ப்பணஞ்செய்து கும்பத்தாலபிஷேகித்து, சலத்
தைத் தன் கையிற்கொண்டு மந்திரோபதேசஞ் செய்யவேண்டியது. சாங்கோ
பாங்கமாக மூலமந்திரத்தைத் தெரிவித்து, மலர்களோடு கூடிய நீரை
அவன் கையிற்பெய்து இவ்வித்தையை யுனக்குக்கொடுத்தேன். இம்மந்
திரம் சகலசித்தியுங்கொடுக்குமாக என்று கூறவேண்டியது. குருவானவன்
னுடைய ஆக்கினையை யடைந்து மந்திர சாதன விதியோகங்களைச் சிஷ்
யனுக்குபதேசிக்கவேண்டும். (குருவாற் கூறப்பட்ட விஷயங்களைச் சிஷ்
யன் நன்கு தெரிந்துகொண்டு குருவின் சந்நிதியில் மூலமந்திர சாதனமுப
ாசனாதல் முறையும் தெரிந்துகொண்டு நாடோறும் அவ்வண்ணம் செய்து
வரவேண்டியது.) நல்ல தினத்தில் தோஷரகிதமான சுபமுகூர்த்தத்தில்
ஸ்நானஞ்செய்து புனிதமான வஸ்திரமணிந்து நித்தியகடனை முடித்து,
புஷ்பாதிகளா லலங்கரித்துக்கொண்டு. திருவெண்ணீறணிந்து வெண்
மையமான கோலத்துடன் சிவாலயத்திலாவது மனோகரமான விட்டிலாவது
சுகாசனத்திலிருந்து சிவசாஸ்திரத்தால் தன் சரீரத்தைச் சிவசரீர
மாக்கி * லகுளேசுவரரைப்பூசித்து, பாலன்ன நிவேதித்து, பூசையை முடி
த்து அவரை நமஸ்கரித்து அவருடைய அநுக்கிரகத்தை யடைந்து, கோடி,
ஐம்பதுலக்ஷம், இருபத்தைந்துலக்ஷம், இருபதிலக்ஷம், பத்திலக்ஷமாவறு
சக்திக்கேற்ப ஜபிக்கவேண்டியது. அஹிம்சை க்ஷமை சாந்தி அடக்கம்
இவை நியதியாகக்கொண்டு, காரம் உப்புக்களைநீக்கி மிதமாகப் பாற்சோற்
றை ஒருவேளை புசித்துக்கொண்டு, பாற்சோறுங் கிடைக்காவிடின் பழம்
கிழங்கு காய் இவற்றை மிதமாகப் புசித்துக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டி
யது. பால் தயிர் நெய் பலகாரம் முதலியவற்றையும் புசிக்கலாம். எதைப்
புசிக்கினுஞ் சிவப்பிரீதி செய்து புசிக்கவேண்டும். ஆகாரவிஷயத்தைக்
குறைப்பது விசேஷம். ஜபத்தை அதிகமாக்குவது விசேஷம் ஆகாரஞ்
செய்கையில் மௌன விரதத்தைக்கொண்டு ஆயிரத்தெட்டு மந்திர ஜபஞ்
செய்யவேண்டும். புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஹர ஹரவென்று சிவநாமங்களை
நூறுமுறை ஜபித்து ஸ்நானஞ்செய்து, பஸ்மஸ்நானஞ்செய்து, விபூதி
ருத்ராக்ஷகண்டிகை யணிந்து விரலிற்பவித்திரந்தொடுத்து, திரிபுண்டர
மார்ஜனம் [சிரமிசைத் தெளித்துக்கொள்ளல்] செய்து, தர்

* இது நகுலேசுவரரென வடநூல் கூறும்.

ணஞ்செய்து, ஏழுவகை அல்லது ஐந்து அல்லது மூன்று அல்லது
இவற்றுள் ஒன்றுஞ்செய்து, இவ்வகையாகப்பக்திகொண்டு சாதகனை
செய்துவரவேண்டியது. இவ்வாறு செய்வோனுக்குப் பூலோகத்தில் அ
பொருள் ஒன்றுமில்லை. அல்லது நாடோறும் ஏகமனமுடையவனாய் எத்
தொழிலைச் செய்தாலும் ஜபத்திலேயே மனதைச் செலுத்தவேண்டும்
ஆயிரஞ் சப்மாவது செய்துமுடித்தே போஜனஞ்செய்யவேண்டும். அப்ப
டிப்பட்டவனுக்குத் துர்லபமானது ஒன்றுமிராது. அசுபங்கள் வரமாட்டா.
இவ்வுலகில் வித்தை சம்பத்து சவுக்கியம் இவற்றை யடைந்து அவ்வுலகிற்
சிவசாயுச்சியத்தை யடைவான்.

ஸாதக தீக்ஷாவிதியுரைத்தது.

முற்றிற்று.

பதினேழாவது

ஆசாரியாபிஷேகமுரைத்த அத்தியாயம்.

உபமந்யு முனிவர் சொல்லுகின்றார்: இவ்வகையாகப் பாக
த்தை யடைந்த சிஷ்யனை ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்ய யோக்கியன்
ந்திருக்கின்றானென்று ஆசிரியன் தெரிந்துகொண்டு ஆசாரிய
ஞ் செய்யவேண்டியது. அஃதெங்ஙனமெனில், ...றியபடி
ல முதலியவற்றை நியமித்துச் சிவபிரானைப் பூஜைசெய்து, வேறு
லஞ்செய்து புனிதமான ஜலபூரிதமான ஐந்து கும்பங்களை வைக்
வேண்டும். அவ்வைந்தனுள் நிவ்ருத்திக்காகக் கிழக்கிலும், பிரதிஷ்டைக்
காக மேற்கிலும், வித்தியைக்காகத் தெற்கிலும், சாந்திக்காக வடக்கிலும்,
சாந்தியதீதைக்காக நடுவிலும் ஒவ்வொரு கலசங்களாக வைத்து முறையே
ஐந்து கலைகளையும் அவ்வைந்திலும் ஆவாகனஞ்செய்து பூஜித்து, தேனு
முத்திரையைக்காட்டி, மேற்கூறியபடி ஓமமுதலியவற்றைப் பூரணாகுதி
வரையிற் செய்து, சிஷ்யனை மண்டலத்திற் புகுத்தி, தர்ப்பணமுதல் ஓமம்
வரையில் யாவுஞ்செய்து சிவபெருமானைப் பூஜித்துச் சிவாநுக்கிரகமடை
ந்து அபிஷேகநிமித்தமாகச் சிஷ்யனைப் பீடத்தில் உட்காரச்செய்து, சகளீ
கரணம் [பஞ்சகலைகளின்யாசம்] செய்து ஐங்கலைகளின் சுரூபமுடையவ
னாக்கி, மந்திர நியாசஞ்செய்து, சகல பாவமும் ஒழிந்த மந்திர மூர்த்திய
னாக்க் கொண்டு, சிவபெருமானுக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும். முன்னமர்த்தி
ஐந்து கலசங்களிலுமுள்ள ஜலத்தையெல்லாம் சிவபெருமானே அபிஷே
கித்ததாகப் பாவித்து அச்சிஷ்யனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து, த கரத்தை
சிவகரம அவன் சிரமிசை வைத்துச் சிவாசாரியனாயினையெனக் கூ
சிவாசா ...னாக்கி, ஆபரணங்களையணிந்து அன்புடன் சிவபிரானைப்பூஜி
பத்து செய்து பூர்ணாகுதி முடித்து, மீண்டும் சிவபூஜைசெய்
...பணிந்து சிரமீது கரங்களைக் கூப்பி, சுவா
ல் ...ரியனைக்கி...

டளை க் கடவாதவனைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று
பஞ்செய் சிஷனோடு மீண்டும் சிவபெருமானை மஸ்கரித்துச்
க்கைப் பூஜை ய்து சிஷனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது. சிஷன்
க்மத்தை யிருகரங்களாலுமேற்றுப் புஸ்தகபீடத்தில் வைத்து மலர்
லர்ச்சித்துப் பூஜை செய்யவேண்டியது. அதன்பின்னர் அவனுக்கு
னை குதிரை குடை கொடி முதலிய ராஜவரிசைகளைக் கொடுக்கவேண்
யது. சிவாகமங்களிற் கூறியபடியே சிவபூஜையைக் காலத்திற் செய்க
சிவாகமங்களை நன்றாக வுணர்க. சிவாகமங்களை நன்காராய்ந்த மாணாக்க
ளுக்கே கொடுப்பாயாக. அவ்வகைய வுத்தமனுக்கே பஞ்சாக்ஷர மந்திர
முபதேசிக்க. சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்க. சௌசம் - சாந்தி - தயை
காபமின்மை முதலியவற்றையடைக. உத்தமர்களுக்காகப் பூஜைசெய்க.
ன்று சிஷனுக்கு ஆசிரியன் கட்டளையிட்ட பிறகு, மண்டலத்திற்
பெருமானை புத்வாசனஞ்செய்து, கும்பம் அக்கினி முதலியவற்றை
, ஆங்குள்ள பெரியோர்களைப் பூசைசெய்யவேண்டும்.

தீக்ஷைகள் ஒன்றும் இரண்டும் அல்லது மூன்றும் ஒரேக
செய்யலாமென்று நூல்வல்லவர்கள் சொல்லுவார்கள். அக்
காலத்தில் எல்லாத் தீக்ஷைகளுஞ்செய்ய நேருமாகில், அத்
சுத்திக்குச்செய்யும் முறையாகவே கலசங்களை வைத்து
க்ஷைக்குச் செய்வதுபோலவே கிரியைகளைச்செய்து, சிவபெரு
த்து ஷடத்துவ சுத்திசெய்து, சிவபிரானை மீண்டும் பூஜித்து,
பணமுஞ்செய்து சிவமந்திரத்தை மாணாக்கனுக்குபதே
கருமங்களை முறைப்படி முடிக்கவேண்டும். உலகமுழுவதும்
த்துவங்களின் சொரூபமென்று கருதி, அபிஷேகம் வரையிற் செய்து
த்துவசுத்தியை முடிக்கவேண்டும். தத்துவசுத்தி செய்தால் சாந்தியதீ
தைமுதலாகச் சொல்லிய கலைகளுக்கு மேற்சொன்னவகையே செய்ய
வண்டும். சிவதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் ஆத்மதத்துவமென்று
மூன்றனுள், சத்திதத்துவத்தினின்று சிவதத்துவமும், சிவதத்துவத்தி
னின்று வித்தியாதத்துவமும், வித்தியாதத்துவத்தினின்று ஆன்மதத்துவ
முந் தோன்றும். சிவதத்துவத்தினால் சாந்தியதீதையும் அத்துவாக்களும்
வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய அத்துவாக்களை வித்தியாதத்துவம் வியா
பிக்கும். ஆன்மதத்துவம் எல்லா அத்துவாக்களையும் நிறைக்கும். சாம்
வீதிக்ஷை சூக்ஷ்மமென்றும், சாக்ஷதீக்ஷை ஸ்தூலமென்றும் பெரியோர்
சொல்லுவர். நால்வகையான தீக்ஷாவிதியையும் உனக்குச் சொன்னேன்.
னும் நீ கேட்க விரும்பியவற்றையுங் கேட்பாயாகவென்று உபமந்யு
ர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கூறினர்.

ஆசாரியாபிஷேகமுரைத்தது.

மற்றிற்று.

115026